

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

44. ÅRGANG

NUMMER 3

JUNI 1966

Fra Herlufsholms 400 års jubilæum den 23. maj 1965 (se det fortsatte referat siderne 35-40): Kong Frederik, amtmand, baron Wedell-Wedellsborg og rektor Poul Kierkegaard på rundgang i Klosterbygningen efter festgudstjenesten.

Husk den ekstraordinære generalforsamling den 5. juli 1966

— se annoncen på bagsiden

Herlovianersamfundets bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd m. v.

Flemming Tolstrup ('24), formand, Strandvej 132, Hellerup. HE 4898.

Poul Boas Bang (IV'22), næstformand, Hartmannsvej 9 A, Hellerup. HE 5677.

Jørgen Damgaard ('34), kasserer, Købmagergade 55, København K. CE 1830. (Modtager adresseændringer ved flytninger til og fra udlandet).

Ernst Schaumburg-Müller ('29), Tårnbæk Strandvej 113, Klampenborg. OM: Bellevue 780 A.

Per Seidenfaden (R'31), Norgesmindevej 11, Hellerup. HE 2868.

Klaus Aarup ('51), c/o Knud Lindberg A/S, Islevdalvej 200, København Brønshøj. (01) 94 38 00.

Eivind Sveinbjørnsson ('65), sekretær, Egedal pr. Kokkedal. (01) 86 00 80.

Børge Dan ('16), revisor, Wienerbyen 8, Virum. (01) 84 62 90.

Niels Faaborg Ottosen ('31), suppleant for revisor, Abildgårdsvej 24, Virum. (01) 84 86 97.

Otto Irminger Kaarsberg ('12), decisor, Strandvej 61, København Ø. RY 2242.

Leif Berg ('19), suppleant for decisor, Overgaden oven Vandet 52, København K. SU 7059.

Viggo Loft ('03), Herlovianersamfundets arkiv, Kronprinsessegade 18, København K. CE 3093.

Avispostkontoret, Tietgensgade 37, København V. (01) 11 99 35 (modtager adresseændringer ved flytning i Danmark).

Som foreslået af Damgaard på generalforsamlingen er anvendelse af titler udeladt i ovenstående liste.

HERLUFSHOLM- FONDEN

modtager fortsat bidrag på følgende måder:

- på girokonto nr. 37 75: Herlufsholm-Fonden, Islevdalvej 200, København Brønshøj.
- på fondens bankkonto nr. 44 11 71 i A/S Københavns Handelsbank, Gammeltorv afdeling (indbetaling kan foretages i alle Handelsbankens afdelinger og filialer).
- i checks til Klaus Aarup, Islevdalvej 200, København Brønshøj.

NU

endelig...

- et godt blad på Herlufsholm

FORUM

OMNIBUS

- ORGAN FOR FORÆLDRE, HØRERE OG DIPLE.

☆ kommer med 10 numre om året ☆ - siden sidste sommer ☆ 8 sider stof ☆ ulønnede medarbejdere ☆ henvender sig også til gl. Herlovianere ☆ vi er på spanden økonomisk ☆ FORUM OMNIBUS »for alle« ☆ køb et abonnement og få bladet tilsendt ☆ vi er nu nået til det 9. nummer ☆ pris for hele årgangen: 10 kr. ☆ adresse: FORUM OMNIBUS, HERLUFSHOLM SKOLE, NÆSTVED ☆ GIRO: 11 27 52.

ps: vi er endnu ikke censureret.

NYT SKOLESLIPS

Til foreløbig orientering for »Herlovianeren«s modeinteresserede læsere kan det oplyses, at der nu er fastsat et nyt uniformsreglement for Herlufsholm. Reglementet, der træder i kraft ved begyndelsen af skoleåret 1966/67, omfatter - så vidt redaktionen har kunnet få skaffet oplyst - bl. a. et nyt skoleslips, ligesom der er fastsat regler for de nye Birgittineres påklædning.

Vi vil i bladets næste nummer bringe mere eksakte oplysninger om uniformsmoderniseringen, herunder om, på hvilken måde det nye skoleslips vil kunne rekvireres fra uniformsskræderen. I øvrigt kan man i det nye skoleblad FORUM OMNIBUS (se om abonnements tegning annoncen ovenfor) nr. 7/66 læse en illustreret beretning fra den »mannequinopvisning«, hvor forslaget til nye uniformer blev præsenteret for hørere og diple.

FORTSAT REFERAT AF

JUBILÆUMSFESTEN PÅ HERLUFSHOLM

DEN 23. MAJ 1965

Af Kaj Dorph-Petersen ('43)

»Herlovianeren« er godt på vej til at blive et dagblad — med to redaktører og det ene nummer sprøjtende ud efter det andet. Den gamle redaktør har tit nok manet til mådehold — og havde da også skabt en næsten sygelig interesse om bladet ved at gøre det til en mangelvare — men hvem lytter til ham, som nu er blevet emeritus?

Det er rigtigt, at en passus i »Herlovianeren« nr. 1 i år kunne fortolkes derhen, at referatet af jubilæumsfesten den 23. maj i fjor ville blive fortsat i bladets nummer 2 — det var på sin vis også den gamle redaktørs hensigt dengang, men da tanken skulle realiseres, blev den dog klogeligt skrinlagt. Ikke af fladmulet dovenskab, som nogle (Gottlieb??) vil tro, men ud fra det klare og gode jugement, at historieskrivning ikke bør foregå for urimelig snært inde på livet af selve begivenhederne.

Tag mig det dog ikke ilde op, at jeg trods alt maser mig på allerede nu med et beskedent referat af festdagens videre forløb fra frokostens afslutning til dagens ende.

Glimrende gaver var strøet ud over anstalten under frokosten, og skøn var klangen af guldet i øret og smagen af øllet på ganen, da vi vandrede fra laden.

Apropos gaver må det nævnes, at de to smukke heraldiske faner, som smykkede bagtæppet på platformen ved frokosten, var skænket til skolen af dens hørerkollegium . .

Dagens næste højdepunkt var kongens besøg klokken knap 16 — og festgudstjenesten i kirken. Kongen kom kørende i bil og modtoges ved kirkedøren af forstanderen, rektor, sognepræst Krarup-Hansen og amtmand, baron Wedell-Wedellsborg. Kirken var stuvende fuld af diple, årgangsrepræsentanter fra Herlovianersamfundet, skolens lærere, embedsmænd og funktionærer, embedsmænd fra ministerierne med undervisningsminister K. B. Andersen i spidsen og mangfoldige andre. Efter at kongen var ledsaget til sin plads i koret, sang man salmen »O Gud, mit slot, min faste borg«, som Herluf Trolle har gendigtet efter Davids psalme.

Derefter tog man fat på en festkantate, som lektor Sv. Juel Møller og organist Andreas Larsen havde æren og ansvaret for. Dens første led var en bearbejdelse af Herluf Trolles te deum-oversættelse — til nye toner. Da denne te deum-version også blev afsunget i kirken Trollemorgen i år og sikkert senere vil blive det, skal den gengives her:

O Gud, dig lover vi,
dig bekender vi som herre.
Folkeslag lovsynger dig som fader
i evighed.

Keruber og serafer, alle engle i himmerig
priser dig nu og til evig tid:
Hellig, hellig, hellig,
er du, herre Zebaoth.
I himmelrum og på jorden
hersker din væld og visdom.
Alle dine profeter og dine apostle med dem,
din store martyrskare
lover og priser dit hellige navn,
ja, din kirke på jorden
synger dig, vældige Gud, til ære.
Og vi priser din søn, den enbårne,
Jesus Kristus,
som overvandt døden og oplod døren
til himlens rige,
sidder nu ved sin faders højre hånd
med evig magt og ære.
Og vi lovpriser Helligånden,
al menneskehedsens trøstermand.
Herre, velsign os, frels os,
led os på vej til dit rige,
giv dine venner del i den evige glæde.
Da skal vi love og prise dit hellige navn
nu og evindeligt,
ja, nu og evindeligt.

Der var, som det skikker sig, hverken bifalds- eller misbagstilkendegivelser til denne omformning af te deum, så det skal ikke kunne siges, om denne opfriskning af tekst og toner faldt i god jord.

Efter forskellige soli og kor, der tilsammen udgjorde kantatens første del, talte sognepræst *Krarup-Hansen*:

Gennem 800 år har lovsangen til Guds ære lydt herinde under kirkens tag. I dag — på 400-årsdagen for Herlufsholm frie skole — hilser den gamle kirke vor ældste skole med et ord fra en lovsang, der er blevet stående gennem mere end 2000 år. Ordene er hentet fra højsangen: »Guds kærlighed er som en brændende lue — mange vande kan ikke slukke den«.

Vi takker Gud for hans kærlighed og trofasthed gennem fire sekler, takker ham for minderne om de to, hvis støv hviler bag kirkens alter. 400 år er målt med historiens og evighedsens målestok kun et stakket stund, og dog spænder den næsten over halvdelen af Danmarks historie. Vi mindes i dag med tak hin 23. maj i 1565, da rigets admiral satte sit navn under skolens fundats og formede målsæt-

Øverst: Flankeret af t. v. amtmanden og t. h. Forstanderen tager Kongen afsked med rektor Kierkegaard, hvis håndstilling synes at antyde en bøn om allerhøjeste beskyttelse af den kære, gamle ansalt. — Nederst: Forstanderen byder velkommen til middagen på Festsalen.

Øverst: Fra festmiddagen. Fra højre ses (med ryggen til) lektor V. Borelli-Møller, overretssagfører Fr. Dragsted, fru fabrikant Lindberg, fbu. forstander, greve Ernst Moltke og fru rektor Friis-Hansen. — Nederst: Sognepræst Krarup-Hansen og rektor Kierkegaard i munter samtale ved festmiddagen. Undervisningsministeren, med hånd på flippet, underholder sig med rektorfruen.

ningen for skolens gerning med ordene »Gud til lov og ære, land og rige til forbedring«.

Er der nogen, man med rette kan sætte ordet *helstøbt* på, er det Herluf Trolle og Birgitte Gøye. Næppe er ordene »Adel forpligter« blevet efterlevet med mere alvor og større ansvarsfølelse end af de to. Som det hedder om Peder Bodilsen, Skovklosters donator: »Opflammet af Guds kærlighed gav han sit gods til Guds ære«, kan det samme siges om Herluf Trolle og Birgitte Gøye. De to stemte sammen i alt, og æren for skolens tilblivelse var i fuldt mål lige så vel hendes. Hun gjorde det muligt for Herluf Trolle at føre sin kongstanke ud i livet, da det for størstedelen var med hendes arvegods, at mageskiftet med kongen fandt sted. Og hende blev det, der førte fundatsen ud i livet året efter Herluf Trolle's død.

Det, der bar deres forhold til hinanden, var den kærlighed, der håber alt, tror alt og aldrig ophører. Hemmeligheden ved deres liv var, at der var tændt en ild oven fra i deres hjerter. Ikke for intet var bønner og bibelen fundamentet, der bar dem oppe.

Kærlighedens sprog forstår vi alle. Kærligheden er den nøgle, der lukker ind til det dybeste og bedste i menneskelivet - den eneste nøgle, der kan det. Menneskets kærlighed viser os vel aldrig det fuldkomne, kun noget, der er i slægt med ægte kærlighed. Når Guds kærligheds lue slår ned, rændes den hellige ild. Den kærlighed skal modtages, og hvor den modtages og glimter frem, kommer vi til at tænke på højsangens ord »Guds kærlighed er som en brændende lue — mange vande kan ikke slukke den«.

Begge havde de kærlighed til deres land og dets ungdom, hvad Herlufsholm ikke er det eneste eksempel på. De følte forpligtelse ved deres stilling, og kærligheden bringer altid ofre og føler ansvar.

Karakteristisk for de to er, at fundatsen skulle føres ud i livet straks og ikke først efter deres død, thi det er kun ringe gerning at give bort, hvad man selv ikke længer kan gøre brug af. Den kærlighed, der er en gnist af Guds kærlighed, er altid nutid, og de mange vande kan ikke slukke den.

Af de store vandes brus rejste denne skole sig. Vandene skyllede hen over de to, men de kunne ikke slukke deres kærlighed. Gennem tiderne har store vande skyllet hen over vor skole, men som en fugl Fønix rejste den sig atter og atter. Efter reformationens storme, under kriges hærgen og med udygtig ledelse. Rationalismen og de skiftende syn på opdragelse har skyllet hen over Herlufsholm. Gang på gang har man sagt: Nu skyller den væk! Men stadig dukkede den op af brændingen. Bestandig rejste den sig, og stadig var den levedygtig. Gang på gang har kærligheden til Herlufsholm kaldt på mænd i alle de riger og lande, så de er kommet til undsætning og byggede videre på den gamle grund. Det er kendsgerninger, vi har set det så ofte, ikke mindst i vor egen tid.

Tiderne skifter. Engang sang disciplene her under kirkens hvælvinger deres Kyrie eleison og Gloria in excelsis. I dag synger de deres lovsang herinde på modersmålet, og hvad det kommer an på, er blevet stående gennem de skiftende tider. Måtte det stadig forblive sådan.

I dag på 400-årsdagen slår luen atter igennem. Vi går ind under forpligtelsen og vedgår arv og gæld, idet vi ved, at skal en skole magte store ting, må den have kærlighed og tro. Det er festligt og det er dejligt at samles på en mindedag som denne, men det er også forpligtende. Et 400 års-jubilæum er ikke blot at mindes, men i mindet at mø-

de ansproing og tilskyndelse. Det er i livets hverdag, at styrkeprøven skal stå, den hverdag hvor kravene og forpligtelsen møder os. Så tit glemmer vi i det daglige, hvad vi på denne dag mindes. Guds kærlighed er som en brændende lue, mange vande kan ikke slukke den. Måtte vi alle gå ind under det ord i tro, i håb og med kærlighed.

De værdier skal der kæmpes for. En skole uden tro kan ikke leve, en skole uden håb har ingen fremtid, en skole, som ikke sætter kærligheden højest af alt, er dømt til undergang. De evige værdier bliver kun stående, fordi det evangelium, som skaber, hvad det nævner, forkynnder om Guds kærlighed i Jesus Kristus. Derfor sagde Herluf Trolle også på sit dødsleje: »Den prædiken, som hedder Jesus, vil jeg beholde i mit hjerte«.

Den gamle kirkes bøn, tro og håb for Herlufsholm, skal i dag være, at den i kommende tider stadig må være som en brændende lue, som fortærer det, der ikke dur, som lyser, så omgivelserne ser det, fordi den opdrager i den kundskab som ikke blot er ydre viden, men al kundskabs evige kilde. Må ansvar, pligt og arbejdsglæde aldrig dø, men altid være Herlufsholm en hellig forpligtelse med villighed til ny indsats og handling i trofast tjeneste.

Til Guds ære og rigets gavn blev skolen rejst. Måtte dette altid være dens lysende mål. På 400-årsdagen mødes vi i bønner om, at vor skole må stå, selv om storme skulle rejse, og de store vande skulle over den. Vi beder om, at den må forblive Herlufs frie skole, med en lige så lang fremtid at se hen til, som den i dag har fortid at se tilbage på. Måtte lærere og elever i de kommende tider altid melde sig til tjeneste for de værdier, der bliver stående, fordi de er fra Gud. Da vil et nyt forår spire frem med ny livskraft, Gud til ære — land og rige til gavn. Så mødtag da — du gamle skole — en gave, som mennesker ikke kan give: Guds velsignelse over din fremtid.

Efter prædikenens slutning rejste kong Frederik sig og gik, ledsaget af forstanderen, om bag alteret for at nedlægge en krans med rød-hvide bånd ved stiftens sarkofag.

Derpå fulgte anden del af kantaten, der også havde indslag fra Sven Clausens (11) festkantate ved Skovklosters 800 år jubilæum i 1935 — og af Mads Nielsens sang ved Danmarks befrielse.

Forstanderen ledsagede kongen ud af kirken, og sammen spadserede de to herrer en tur rundt på skolen, hvor kongen hilste på flere af diplene, før han atter steg til vogns.

Det næste led i de officielle festligheder var en elegant kjole-og-hvidt-middag på Festsalen. Her deltog skolens ledelse og lærere og en lang række gæster med undervisningsministeren og hans frue i spidsen. Forstanderen bød velkommen — men det var her rektor *Poul Kierkegaard*, der holdt den officielle tale.

Han henvendte sig først til, hvad han betegnede som »Herlufsholm på langs« — nemlig de gamle herlovianere, der var repræsenteret ved ca. 35 årgangsrepræsentanter med fruer. Herfra gik rektor over til »Herlufsholm på tværs«, hvorved han tænkte på og takkede minister, embedsmænd og øvrige myndigheder for godt samarbejde.

Hvad der giver Herlufsholm, fortsatte rektor, dens særlige præg, er, at den er en *kostskole*. Der var behov for en sådan skole for 400 år siden. Det har måske nok foresvævet stifterne, at skolen i nogen grad skulle uddanne folk, som med tiden kom til at indtage særligt ansvarsfulde og ledende stillinger i samfundet, og vi ved om Herluf Trolle selv, at han forstod, at med de gyldne kæder fulgte også de store forpligtelser. I dag er Herlufsholms stilling i adskil-

lige henseender en anden. Der er fremdeles behov for skolen, men dens klientel er stærkt ændret, dens funktion også. Men skal ikke så mange år tilbage i tiden for at finde, at flertallet af eleverne kom fra landet, fra landmands-, præste-, lærerhjem o. l. De kom fra områder, hvorfra man var henvist til at søge kostskole, hvis børnene skulle have en skolegang ud over den undervisningspligtige tid. I dag kommer ca. en fjerdedel af drengene fra udlandet. Deres forældre har deres arbejde i andre lande, men ønsker, at deres børn skal have en dansk uddannelse. En meget stor del af drengene kommer fra byerne, fra hjem, hvor forholdene gør det nødvendigt eller ønskeligt, at børnene kommer på kostskole. Men endelig er der ikke så få, der sender deres børn hertil, fordi de mener i al almindelighed, at det er godt med kostskole, nogle finder, at det specielt er godt med Herlufsholm — dette sidste glæder os naturligvis, men siges så ubetinget uden brod mod Sorø og andre kostskoler.

Mange vil sikkert sige, at en kostskole ikke kan erstatte et godt hjem, hvor forældrene har tid, evne og vilje til at tage sig af børnene. Nej, det kan den ikke. Men der er ikke så få hjem, der af den ene eller anden grund ikke magter opgaven, og dernæst kan en kostskole give adskilligt, som også tæller, og som man i nutidens samfund ikke bør undervurdere. I vore dage er masser af hjem ikke som før en arbejdsplads med et fællesliv samlet om opgaver, som alle skal være med til at klare. Mange hjem er et reservat, hvor man slapper af, rekreerer sig og hygger sig. Det kan være hårdt tiltrængt og såre udmærket, men alt det med at hygge sig kan komme til at fylde så meget i tilværelsen, at familiemedlemmerne kan blive for uinteresserede, for passive og uegnede til det samfundsliv, de også gerne skulle tage del i. Der er langt større fare for, at et hjem bliver en isoleret enklave end for, at kostskoletilværelsen bliver det.

Efter at have citeret professor, dr. Sven Clausens erfaringer om kostskolelivet, sluttede rektor med at understrege:

På en kostskole er der modsat dagskolerne tid til at pleje mere, om man da vil det. Med litteratur, kunst, politik og samfundsproblemer m. m. Sammen med kammeratskabet, og i alt dette påstår jeg, at kostskoleeleverne kan være bedre stillet. De skal heller ikke bruge af deres tid til transport, til pligter derhjemme i dagligdagen, i hjemmet og eventuelt ved erhvervsarbejde. Jeg underkender på ingen måde dette, men peger på forskellen.

Undre kan det næppe, sluttede rektor, at der hermed er lagt op til en konklusion sammen med en tak til de mange sider fra Herlufsholm. Og konklusionen er, at Herlufsholm stadig har sin plads i det danske skolebillede.

Undervisningsminister K. B. Andersen tog derefter ordet for at bringe Herlufsholm såvel undervisningsministeriets som regeringens hilsen og tak. Ministeren understregede stærkt denne skoles status, dens gamle historie og rige traditioner. Der råder stor respekt om det historiske Herlufsholm. Jeg deler i høj grad, fortsatte ministeren, kostskolebetragtningerne, som rektor fremdrog dem, og dermed understreger jeg samtidig, at Herlufsholm med hele sin rige fortid også er et levende nutidigt gymnasium med en smuk plads blandt danske gymnasieskoler. Ministeren forstod linjen og præget over denne skole, også dens særlige problemer i skolestrukturen og dens behov for udvikelse og modernisering, og i alt dette vil man se med bevågenhed på skolen. Vi er glade for Herlufsholm, vi har

bemærket den store offervilje og opslutten om denne skole, og vi vil søge at gøre vort til en god fremtid.

Efter undervisningsministeren fik Herlovianersamfundets formand, professor *Fl. Tolstrup* ('24), ordet. Han udtalte:

Som forstanderen allerede har sagt, rummer denne sal et væld af minder for enhver herlovianer, — flest vel for dem, der som dimittender har siddet med front mod stifternes billeder og hørt Heis proklamere os som studenter.

Men studenterne er ikke de eneste, som kan kaldes herlovianere. Mange af dem, der kom herfra uden studentereksamen, har været nok så trofaste, hvad Herlufsholm også har understreget i dag. For det siger Herlovianersamfundet tak til skolen.

Ser man tilbage over de 400 år, slår det en med undren, men også med glæde, hvor ofte man møder de samme slægtsnavne, hvor ofte en persons interesse for Herlufsholm har fundet genklang hos hans børn, i hans slægt. Det er slet ikke så få af skolens dipler, som i deres senere liv har haft afgørende betydning for Herlufsholm.

Forstanderen, lensgreve Knuth, havde været her i 3 år, ganske vist med egen huslærer, og vi gamle herlovianere er stolte over, at både den tidligere forstander, greve Moltke, og den nuværende forstander, den fjerde repræsentant for slægten Thott, hører med blandt dimittenderne.

Vi glæder os over at se gamle herlovianere blandt rektorer, hørere og andre medarbejdere. Den kreds er i én forstand de egentlige bærere af Herlufsholm.

Vi skylder dem en inderlig tak, ofte en personlig tak for gæstfrihed og hjælp både i skoletiden og senere, men altid en tak for det arbejde, de giver Herlufsholm. For de fleste nulevende gamle herlovianere er det naturligt især at nævne familierne Borelli-Møller og Juel Møller.

Diplene fotograferede som aldrig før under Kongens besøg på skolen.

Lad os tænke på dem, vi mindes, og lad os takke dem, der nu står i arbejdet. Vi håber, at den kreds aldrig forsvinder fra Herlufsholm.

Ved middagen talte desuden Herlufsholms tidligere forstander, greve *Ernst Moltke* ('03), som hyldede sin efterfølger. — *Rektorerne fra Sorø Akademi og Næstved Gymnasium* takkede for godt naboskab — og museumsdirektør *Jørgen Poulsen*, Frederiksborg, bragte en hilsen fra den ægte Birgitte Gøye, der hænger på »hans« slot ved siden af kopien af Herluf Trolle. »Herlovianeren«s daværende redaktør replicerede, at man i dagens anledning burde gøre alt for damerne og bringe originalbilledet hjem til skolen.

Den særdeles vellykkede og elegante middag sluttede klokken cirka 2030, hvorefter der var arrangeret et spex i laden.

Med udgangspunkt i mageskifteforhandlingerne og med en særdeles fornøjelig sammenblanding af fortid og nutid uddelte de medvirkende dipole hib til høj og lav. Det var friskt og sjovt, respektløst og ikke for langt — og det hele vakte vild jubel!

Aftenen sluttede med levende lysillumination omkring og festfyrværkeri over skolens bygninger og med en kort tale af *Forstanderen*, hvor han takkede alle, der havde medvirket ved denne store dags meget store og krævende program.

For alle gamle herlovianere — og sikkert for alle, som havde været med — var dagen blevet en strålende oplevelse fra først til sidst, og det var med virkelig beundring for den ledelse, skolen har, man i de sene nattetimer kørte hjemad.

LEGATMODTAGERE SØGES

Clausen Hansens Legat kan nu uddeles for første gang

Som nævnt i »Herlovianeren« nr. 3/1963 har sekretariatschef *Valdemar Clausen Hansen* (V'01), der døde den 14. september 1963, ved sit testamente truffet bestemmelse om, at en væsentlig del af hans formue skal tilfalde et legat — »Valdemar Clausen Hansens Legat for tidligere Herlovianere« — der skal bestyres af Herlovianersamfundet.

Af legatfundatsen fremgår det bl. a., at der af legatets årlige nettoindtægter skal henlægges ca. 10 pct. til kapitalen. Resten af legatets indtægt anvendes på følgende måde: Til hjælp og støtte for mænd, fortrinsvis ældre, som har frekventeret Herlufsholm Skole i mindst tre år, og hvis kår er vanskelige og ikke svarende til deres opdragelse, uddeles legatportioner på mindst kr. 1000 årlig, dels som livsvarig understøttelse, dels — efter legatbestyrelsens skøn — som éngangshjælp i særlige tilfælde, navnlig sygdom, som kræver ekstraordinære udgifter, selvom vedkommende ellers ikke kan betegnes som levende under vanskelige kår. Såfremt en legatnyder ved sin død efterlader sig en enke, med hvem han har samlevet til sin død, kan legatet efter bestyrelsens skøn overføres til enken for hendes livstid, for såvidt hendes levevilkår kvalificerer hende dertil.

Efter at Clausen Hansens bo er afsluttet, er Herlovianersamfundets bestyrelse nu klar til at foretage den første

legatuddeling og beder om medlemmernes bistand i denne anledning. Bestyrelsen har ønsket at præcisere, at opfordringen ikke blot er rettet til de Gammelherlovianere, der selv måtte ønske at ansøge om legatet, men også til enhver anden, som kan hjælpe bestyrelsen med at finde frem til dem, som er berettiget til og som vil kunne få gavn af at oppebære en legatportion. Det bemærkes i denne forbindelse, at retten til at oppebære legatet *ikke* er betinget af medlemskab af Herlovianersamfundet.

Ansøgninger og henvendelser om legatet vil kunne ske til ethvert af medlemmerne af Samfundets bestyrelse, jfr. adressefortegnelse side 34.

»BARSELSTUEN« VANDT

Konservativt indstillede Gammelherlovianere vil kunne glæde sig over, at dette års VI. klasse som skolekomedie — under adjunkt *Mads Nielsens* instruktion — opførte »Barselstuen«. Herlufsholm var dermed den eneste skole, der i dette skoleår foretrak *Holberg*; »markedet« har ellers været præget af dramatikere som *Dürrenmatt*, *O'Neill* og *Anouilh*. Herlufsholm deltog sammen med 177 andre skoler i Berlingske Tidendes skolekomediekonkurrence og var blandt de 43 skoler, hvis skuespilpræstationer blev premieret.

OGSÅ HERLUFSHOLM SØGER LEGATMODTAGERE

Forstanderen og *Heis* har bedt redaktionen henlede de gamle Herlovianeres opmærksomhed på følgende tre legater for tidligere dipole:

1. *Nic. H. Knudtzons Rejsestipendium.*

Stipendiet, hvis årlige afkastning for tiden andrager ca. 6.000 kroner, kan af *Forstanderen* efter indstilling af skolens rektor uddeles til »en eller flere Studenter fra Herlufsholm Skole, som have taget Embedsexamen eller en tilsvarende afsluttende Examen ved Københavns Universitet eller ved Polyteknisk Lærestanstalt, men som ikke ere over 35 Aar gamle, som ønsker at uddanne sig videre i deres Videnskab i Udlandet, og som ville anvende Stipendiet i dette Øjemed. Legatets Renter kunne tildeles den sammen Legatnyder for flere Aar«.

2. *Geheimeråd C. C. Halls mindelegat.*

Dette legat afkaster ca. 400 kroner om året.

3. *De grevelige Moltkeske stipendier for dipole og nybagte studenter.*

Af disse stipendier oplægges årligt penge, der kan uddeles som rejsestipendier. Sådanne er senest uddelt i 1954/55, og summen af stipendiemidlerne udgør p. t. ca. 5.800 kroner.

De under 1. og 2. nævnte midler tildeles efter *ansøgning*, der skal stiles til *Forstanderen* og indsendes til *Heis* inden den 15. december.

De under 3. nævnte midler skal efter fundatsen formelt uddeles af *Forstanderen* uden *ansøgning*, men Skolen har dog gerne på denne måde villet pege på muligheden af at opnå rejsestøtte. Det kan oplyses, at kravet om, at legatmodtagerne skal være »nybagte« studenter, ikke tages meget tungt fra Skolens side.

SPAREKASSEN

for Næstved
og Omegn

Herlovianerknapper i guld (14 karat) og sølv

Vesteknapper pr. stk. kr. 50,00
Manchetknapper pr. sæt kr. 200,00
Sølvmanchetknapper (som de »store«
herlovianerknapper) pr. sæt kr. 66,00

JOH. H. PAULSEN, *Guldsmed*

GL. MØNT 1, KBH. K. — TELF. CE 5913 — CE 11.113

Eventyrslottet
på blomsterøen

GAVNØ

med historiske værelser og nordens
største private malerisamling.
DRONNING MARGRETHES KLOSTERKIRKE
Danmarks skønneste have, tulipanudstilling, rosenhave

Restaurant Fri parkering
Åben 10-17 undt. fredag

Visit the beautiful park and the largest collection of
paintings in Scandinavia...

GEORG CHRISTENSENS BOGHANDEL

AXELTORVET 10

TELF. (03) 72 20 24 & (03) 72 00 04 NÆSTVED

LEVERANDØR TIL HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Dansk Stoker & Varmekedel Komp. A/S

Landgreven 4 . København K . Minerva 270

Tegn Deres forsikringer hos:

Chr. Rasch

C. C. Burmeister (43)
Malmøgade 5, Kbh. Ø.
Telf.: *TR 6404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er specialister i
brand-, automobil-, heste- og kreatur- samt fjernsynsforsikring

TORBEN V. KLEIN (R' 35)

Intern transportmateriale
Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26, K. - BY. 5058

Brdr. Schur A/S

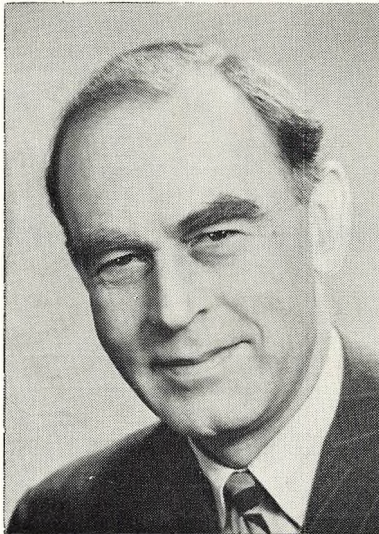
HESTEMØLLESTRÆDE 6

K

AKTUEL DEBAT OM HERLUFSHOLMS NYE STRUKTUR:

Knud Jungersen ('20) gør sig

TANKER OM DEN NYE TINGENES TILSTAND

Forstanderen har her i »Herlovianeren« redegjort for de grunde, som af skolens ledelse er anset for så tvingende, at man vil fravige århundredgamle principper og for fremtiden optage elever som ikke bor på skolen. Kvindelige elever kan således heller ikke undgås. Lektor Juel Møller betragter dette sidste med en vis munterhed i sin tale ved Herlovianersamfundets Trollefest, selvom man måske aner at munterheden virker lidt anstrengt.

For de fleste gamle Herlovianere har alt dette virket som et chok man stadig ikke kan forvinde. Men sket er sket. Vi har ingen indflydelse på sagernes gang og bør heller ikke have det eftersom det ikke er os der står med ansvaret. Alligevel kan jeg ikke dy mig for at fremsætte nogle betragtninger i denne anledning, om ikke for andet så for at blive korrigeret af rette vedkommende og derved blive overtydet om at kapitulationen overfor »det nye i tiden« var uafvendelig.

Det anføres at tilgangen til skolen svigter fordi der nu findes gymnasier med tilknyttede skolebusser over hele landet, således at intet hjem behøver at sende børnene på kostskole på grund af for lang afstand til højere skole. Dette er indlysende, men er det den eneste grund til den svigtende tilgang? Kunne det ikke tænkes at også de dyre skolepenge var et argument for at beholde børnene i hjemmet? Mon der ikke landet over sidder mange enker med børn i gymnasiealderen, som udmærket indser at deres drenge i mangel af den fædrene autoritet kunne have godt af opdragelsen på en kostskole, men som ikke kan overkomme dette økonomisk? Nøget tilsvarende gælder sikkert mange enebørn, som kunne trænge til en kostskoles intensive kammeratliv, men hvor forældrene heller ikke

kan afse udgiften. Altså! kunne man ikke have afsat en forholdsvis større sum af de nyligt indkomne rigelige jubilæumsgaver til en mærkbar moderation af skolepengene lige fra skoletidens begyndelse, hvor der var trang derfor, og have nøjedes med en mindre del til nybyggeriet?

Byggeplanerne skyldes jo — bortset fra nødvendige moderniseringer — den påtænkte udvidelse af skolens elevtal. Dette hænger vel igen sammen med de nye skolelove med mange specialiseringer i gymnasiet. Jeg kan her ikke lade være med at tænke på en udtalelse som skal være fremsat af en afgået rektor ved Danmarks tekniske Højskole, møntet på denne specialisering: Giv mig dannede unge mennesker, så skal jeg nok få proppet den matematik og fysik i hovedet på dem, som skal til.

Nu mener jeg selvfølgelig ikke at man kan negligere loven, men ligefrem foregangsmand i dens realisering behøver man vel heller ikke at være når man dog har erfaring for, at skoleideerne skifter som vinden blæser i dette land, og at loven måske skal revideres før man får set sig om. Netop dette opfordrer efter mine begreber til at vise størst mulig tilbageholdenhed overfor forandringer, og da i særlig grad når disse forandringer i virkeligheden udsletter et enestående særpræg, som man ville have gjort alt for at bevare. Det var vel også just derfor, at jubilæumsgaverne flød så forholdsvis rigeligt. Havde de nye planer været kendt før jubilæet havde dotationerne formentlig fået et beskednere omfang.

Vi er jo alle bange for ikke at følge med tiden, men som dr. Tage Voss fornylig skrev i en kronik: Det er en almindelig misforståelse at kalde al forandring udvikling.

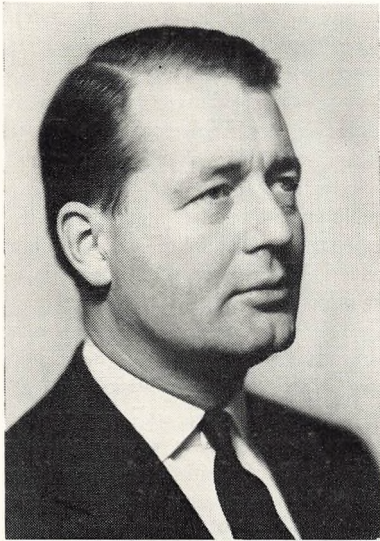
Man spørger da: Er studenterne fra Herlufsholm sejlet agterud i vor tid så en forandring er nødvendig? Intet synes mig at tyde herpå. Jeg tænker ikke på kvotienterne fra studentereksamen, idet Herlovianere jo som bekendt har deres egen flegmatiske måde at tage tingene på, men når man læser lektor Borelli-Møllers personalarubrik slår det én, hvor glimrende det er gået mange, også fra de yngre årgange. En statistisk interesseret Herlovianer burde behandle materialet og sammenligne det med akademikerstanden som helhed, og samtidig kunne han passende undersøge skilsmisseprocenten for denne pigeløse skoles dimittender. Jeg er sikker på, at ingen af tallene ville falde ud til fordel for andre skolers dimitterede. Skulle mine antagelser holde stik, ville det have opfordret til endnu større varsomhed med indgreb i det bestående.

I min mismodighed forudser jeg nu at den ansproing som kan ligge i bevidstheden om at være Herlovianer forflygtiges, at traditionerne vil synes latterlige og at gamle diples interesse for skolen vil være svindende, når dens særpræg udviskes. Hvorfor så egentlig værne om dens selvstændighed?

Knud Jungersen ('20).

— og Forstanderen, baron Axel Reedtz-Thott ('39) forsvarer

ET VÆRN OM HERLUFSHOLMS SELVSTÆNDIGHED

»Herlovianeren«s redaktør har sendt mig Knud Jungersens indlæg »Tanker om den nye tingenes tilstand«. Da jeg bemærker forfatterens opfordring til evt. at blive korrigeret af rette vedkommende, beder jeg om optagelse af disse linjer, hvor jeg skal forsøge i tilslutning til Knud Jungersens artikel at supplere og uddybe min redegørelse, som »Herlovianeren« bragte i nr. 1/1966.

Knud Jungersen tager en række alvorlige problemer op til drøftelse og stiller til slut i sin artikel et af de alvorligste spørgsmål, man som Herlovianer overhovedet kan stille: »Hvorfor egentlig værne om Herlufsholms selvstændighed?« — underforstået, at hvis vi må give køb på en række punkter, som ødelægger vort særpræg, er der så overhovedet nogen grund til eller mulighed for at værne århundredernes Herlufsholm. Jeg skal prøve at besvare dette spørgsmål positivt.

I forbindelse med Herlufsholm kan man tale om forskellige slags selvstændighed, f. eks. Forstanderens selvstændighed overfor statsmagten, skolens undervisningsmæssige selvstændighed i forhold til skolelove og undervisning på andre skoler, rektors selvstændighed i forhold til sine lærere, skolens økonomiske selvstændighed i forhold til staten, og man kunne sågar tale om religiøs og politisk selvstændighed, hvilke områder sikkert tidligere har været mere relevante end nu.

På alle disse områder har Herlufsholm igennem sine 400 år måttet prøve en vekslende grad af selvstændighed. På stiftelsestidspunktet var Herlufsholm særdeles selvstændigt. Forstanderen skulle end ikke aflægge regnskab for sin embedsførelse. Disciplene kunne undervises i hvad som helst efter rektors forgodtbefindende. Religiøs selvstændighed var der derimod ikke tale om. Allerede Birgitte Gøye pålagde kommende forstandere at aflægge regnskab for rigsrådet. I dag er Forstanderens selvstændighed i forhold til det tilsynsførende undervisningsministerium så begrænset, at han f. eks. ikke kan sælge eller pantsætte fast ejendom uden approbation.

På en række andre områder er Forstanderens rådefrihed indskrænket således, at hans stilling på en måde er at ligne ved en højststående embedsmands i centraladministrationen. I forhold til det danske undervisningsvæsen er Herlufsholms selvstændighed meget indskrænket. Vi skal simpelthen følge de samme regler for undervisning, for frihed, for lærerlønninger (det sørger nu organisationerne for) som alle andre skoler. Det kommer sig bl. a. af, at Herlufsholm siden midten af 1940'erne modtager statstilskud til undervisningen på linje med andre private skoler. Alt dette betegner en væsentlig indskrænkning i Herlufsholms selvstændighed i forhold til, hvad der var gældende blot i 1930'erne, hvor Forstanderen og Rektor regerede forholdsvis enevældigt, men med en meget vel-funderet skole og stiftelse.

Denne udvikling har fundet sted, uden at vi egentlig på Herlufsholm har følt nogen indskrænkning i vor ret og vor mulighed for at drive Herlufsholm som den traditionsrige kostskole, den altid har været. Vor åndelige selvstændighed er i fuldt mål til stede og vil, så vidt jeg kan se, være det så længe vi selv ønsker at bevare den.

Men nu dageleverne. Er deres indtog ikke et udtryk for et knæfald på et andet punkt, hvor Herlufsholm, uden at være tvunget til det, opgiver den 400-årige tradition for ren kostskoleuddannelse? Også her er det de økonomiske forhold, der dybest set er årsagen til den nævnte reform. Inflationen og de stigende lønninger har givet sig udtryk i skolepengenes flerdobling i de sidste 5 år. Alene lønningsudgifterne på selve skolen til lærerstaben og det øvrige ansatte personale er i løbet af min forstandertid steget med 400.000 kr. om året, efter at statstilskuddet (der udgør 90 procent af lærerlønningerne) er indkalkuleret.

Derfor bl. a. har skolepengene måttet sættes op, i og for sig ikke til et urimeligt niveau i forhold til omkostningerne ved at have en dipel på Herlufsholm, men rigtignok så højt, at vi får færre ansøgere til gymnasiet, idet der er dukket så mange nye gymnasier op, hvortil egnens forældre gratis kan sende deres børn.

Herlufsholm har ingen chancer for at konkurrere med statskassen. Hver gang inflationskruen får en ny drejning, og lønningerne en tak opad, er vor position forværret i forhold til den øvrige danske skole, som blot sender regningen til skatteborgerne. Denne uheldige tingenes tilstand er indset af ministeriet, der til gengæld bevilger øgede tilskud og inddrager nye områder som tilskudsberettigede, senest gennem Ungdommens Uddannelsesfond, som støtter mindrebemidlede disciple omend endnu i for beskedent omfang. Tilskud gives også indirekte i forhold til skole- og sovesalsbyggeri, idet staten udlåner 3/4 af købesummen afdragsfrit og til en rente af 4 procent p. a. Men naturligvis bliver Herlufsholm mere afhængig af det offentlige, hver gang vi modtager en hjælpende hånd. Det er nu engang vilkårene. Hvis vi ikke ville acceptere dem, kunne vi dreje nøglen om i løbet af få år.

Det, der sker nu, er, at Herlufsholm tager konsekvensen af denne økonomiske udvikling og stiller lidt af sit skole-

mæssige apparat til rådighed for det lokale skolevæsen, som har brug for det. Næstved gymnasium, som blot er 25 år gammelt, har nu 6 parallelklasser på hvert alderstrin i gymnasiet, og har dermed nået optimum indenfor sine nuværende bygninger og lærerkræfter. På Herlufsholm er begge dele til rådighed, idet vi kan tage ca. 15 elever ind i hver gymnasieklasse uden videre og til gavn for både undervisning og økonomi.

Hvorfor ikke tage dem udefra som kostelever? Her kommer vi til et andet punkt, som må forklares. Da jeg første gang forelagde skolens byggeplaner i Herlovianersamfundet for 5 år siden, var det tanken at udvide Herlufsholm så meget, at vi selv kunne rumme 2 gymnasieklasser på hvert alderstrin samt en fordobling af reallinjen for at kunne præstere disse gymnasiaster selv. I dag vil et byggeri af det oprindelige planlagte omfang være så bekosteligt, at jeg anser det for uklogt at gå igang med det. Desuden ville det jo ikke blive billigere at gå på Herlufsholm af den grund, så vi tror ikke, det vil være muligt at fylde dette gymnasium med kostelever. Desuden tvivler vi på, at det vil være muligt at finde nok lærerfamilier, som vil påtage sig den tidsmæssige og meneskeligt krævende sovesalslærergering. Skolens byggeplaner er derfor nu reduceret til det, vi kalder en udtynding af de nuværende sovesalsenheder plus en flytning af Vuen til en helt ny bygning. Dette betyder altså i første omgang 2 sovesalsenheder af klasse-størrelse ca. 25. Desuden en ny gymnastiksal til erstatning for den lille og umoderne, vi har. Næste trin i byggeriet bliver en hal, der kan rumme diple og pårørende på én gang og samtidig kan bruges til boldspil og gymnastik. Dernæst kommer endnu en sovesalsenhed, som kan bringe det samlede dipeltal op på maksimalt 220, som kan rummes i de nuværende spisesale. Den påtænkte udvidelse vil alene finde sted i realafdelingen med det formål at give os så mange aspiranter til gymnasiet som muligt.

Alternativet til denne skitserede udvikling ville være en neddrogning af aktiviteten til den skole, vi kendte fra 30'erne med maksimalt 150 elever. Jeg tror, en sådan formindskelse af skolen ville betyde en reduktion »in obscuritas«. Herlufsholm ville hurtigt blive en lille, glemte skole. 20 studenter om året er for lille en produktion til at betyde noget som helst. Det ville blive et umoderne og utilstrækkeligt gymnasium formentlig med mangel både på disciple og lærere. Særprægede ville vi jo nok blive, men næppe i dette ords positive forstand.

Men hvorfor da ikke forblive, som vi er, kunne man spørge. Fordi Herlufsholm er og i mange år har været at ligne ved en mellemskoledipel, der var vokset ud af sin uniform. Man har ikke tidligere taget den bygningsmæssige konsekvens af at lukke ekstra 50 diple ind på det gamle Herlufsholm i 1940'erne. Det er faktisk det, vi er ved at gøre nu og vel at mærke på en sådan måde, at enhederne i overensstemmelse med tidens krav nu bliver endnu mindre end i 30'erne — altså en sovesal og en sovesalslærerfamilie pr. ca. 25 diple. Stillet overfor spørgsmålet om en større eller mindre skole, har valget for os ikke været svært. Det er snarere spørgsmålet, om vi sigter stort nok. Om vi har tilstrækkelig fantasi og fremsyn til at forestille os fremtidens Herlufsholm. Jubilæumsgaverne hjælper os imidlertid til at realisere vore i sig selv beskudne mål og er da også givet udtrykkeligt til en udvidelse og modernisering af Herlufsholm, navnlig for så vidt angår kaptajn Lassens gave og donationen fra Egmont H. Petersens Fond, der skal gå til en ny kollegiebygning.

Tilbage står spørgsmålet om, hvor meget vi ødelægger ved at tage dagelever.

At noget går tabt, er der jo ingen tvivl om. Spørgsmålet er blot, om vi vinder noget andet og bedre i stedet. Personligt tror jeg, at Herlovianerånden vil stå sig ved konfrontation og konkurrence med det lokale miljø. Synthesen skulle blive til fordel for begge ingredienserne. Jeg tror, resultatet kan blive et hævet niveau af lærdom, dannelse og hygiejne — både korporligt og mentalt. Der vil også komme problemer. Assimileringen vil ikke blive let, og der vil kræves meget af de næste generationer af Herlovianere og gamle Herlovianere for, at de nye dagherlovianere skal føle sig som ligeberettigede. Dette er imidlertid én af betingelserne for, at eksperimenter skal lykkes. Jeg tror, at det vigtigste af Herlovianerens særpræg vil bevares. Dette hænger nemlig sammen med miljøet og omgivelserne, dette at Herlufsholm er hans hjem i en lang periode. Og det vil Herlufsholm immervæk være — i 4-5 år ovenikøbet uden fremmed indblanding.

Men tilbage til spørgsmålet »Hvorfor egentlig værne om Herlufsholms selvstændighed?« Jeg mener, at man skal værne om Herlufsholms selvstændighed, fordi selve dette at være selvstændig, dvs. at have et vist mål af ansvar for sin egen fremtid, i sig selv er en spore til at yde noget fremragende. En skoles ånd, dens traditioner og målsætninger kan godt være præget af selvstændighed, selvom skolen økonomisk er mindre uafhængig end i fortiden. Netop i en selvstændig konkurrence med det øvrige danske skolevæsen vil inspirationen ligge for skolen ledelse, dens lærere og disciple til at præstere det ypperste.

Særpræget — tjaa — Herlovianerne bør ikke søge og værne særpræget for særprægets skyld, men hvis Herlovianerens mål af dygtighed, dannelse, karakter og selvdisciplin gør ham særpræget, så er vi derhenne, hvor vi gerne vil være. Her behøver dagelevernes indtog på Herlufsholm ikke at blive noget minus. Vi er faktisk mange på Herlufsholm i dag, der tror og håber, de bliver et plus — også i vore bestræbelser for at sikre skolen en selvstændig fremtid.

Axel Reeditz-Thott.

Nyt fra »fjendens« lejr:

SORANER-BLADET 50 ÅR

Soransk Samfunds medlemsblad »Soraner-Bladet« er i år udkommet i 50 år, og begivenheden blev fejret ved en frokost på Grand Café den 14. april. Til trods for, at der på jubilæumsdagen var indtrådt trafiksammenbrud som følge af snestorm, deltog mere end 90 gamle soranere i hyldesten til bladet og til dets redaktør gennem mange år, lektor P. Schjærff.

Tolstrup overværede frokosten som Soransk Samfunds gæst og overbragte i en tale Herlovianersamfundets hilsen, ligesom han forærede lektor Schjærff en farvelagt litografi af Herlufsholm. Også »Herlovianeren«s to redaktører var inviteret til frokosten og bemærkede med interesse, at Soransk Samfund hædrede redaktøren og hustru med en 14 dages ferierejse efter eget valg ...

MEDLEMSLISTEN

som blev efterlyst ved generalforsamlingen, er for tiden under udarbejdelse og vil blive bragt i »Herlovianeren« nr. 4/1966.

Vi har overtaget
forhandlingen
af reglementeret
herlovianerbeklædning

Herlovianerskjold Kr. 33,00
Skoleslips i Trevira Kr. 16,50

HAAGENSEN

Ringstedgade 2a - Næstved - Tlf. 720390 724390
Girokonto 50484

GREYSTONE

GRAASTEN KONFEKTION A/S
GRAASTEN

Ole Palsboll ('51)

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 . Vester 4685
Østerbrogade 150 . Øbro 6156 . Gl. Kongevej 140 . 21 24 76

Bygningsartikler . Gips . Terrazzo . Stenmel . Væg- og Gulvfliser

A/s Knud Gottlieb ('20)

Eftableret 1902

Rådhuspladsen 4. København V.
Telefon: *12 73 83

DISKONTOBANKEN A/S

NÆSTVED

Brøndboring

udføres af

K. B. Larsen ('17)
Civilingeniør

Frederiksgårds Alle 4
Fasan 1072

Schaumburg-Müller & Co. A/s

BRÆNDELSE OG BRÆNDELSESLIER
AF ENHVER ART LEVERES OVERALT

TLF. BELLEVUE *780
TÅRBÆK STRANDVEJ 113
KLAMPENBORG

ERNST SCHAUMBURG-MÜLLER
('29)

**ØSTSJÆLLANDS
FOLKEBLADS
BOGTRYKKERI**
TLF. 701*

Vi udfører alt i tidsskrift- og bogtrykarbejde

HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

BREVE OG KLIP

Da en af vore hæderkronede forgængere, Poul Nørreslet ('35), indførte en rubrik med ovenstående titel, skrev han (interesserede kan få bekræftet citatets rigtighed ved at slå op i »Herloviaeren« nr. 4/53, side 54):

»Det er ikke min hensigt her at konkurrere med min kollega i personaliaafdelingen, men at samarbejde med ham, hvis han ellers er villig dertil. Adskillige af de breve eller avisudklip, der kommer redaktionen i hænde, lider efter min mening under at blive reduceret til personalianotitser. Ikke alt kan jo bringes på formler, og slet ikke breve, avisomtaler eller artikler af eller om kendte personer; og adskillige af de ukendte synes man næsten man lærer at kende gennem deres personlige stil«.

Vi vil gerne gøre Nets ord til vore, og vi véd, at lektor Borelli-Møller vil være samarbejdsvillig. Men hverken lektor Borelli-Møllers flittige studier af tidskrifter og blade eller vore velmente anstrengelser kan alene give denne genoplivede rubrik indhold — også bladets læsere må hjælpe til. Altså: **skriv til os** (eller til personaliaredeaktøren eller til en af de øvrige »officials« (se adresselisten side 34) eller send os udklip, meget gerne fra provinsens dagblade.

Mange af bladets læsere vil huske, at Nets rubrik »Breve og klip« var meget alsidig — vi begynder småt med bare ét udklip, idet vi synes, at en stor litterats særdeles hædrende omtale af en ung herloviaens skribentvirksomhed må have interesse, ikke blot for de gamle Herloviaere, der ser Aarhus Stiftstidende. Breve har vi ingen af og gør os derfor skyldige i at »sælge vores varer under falsk varebetegnelse« — det er op til læserne at sørge for, at vi i næste nummer kan bringe ikke blot udklip, men også en række breve; vi vil med spænding afvente morgenposten i den kommende tid.

E. S.—M. og L. K.

Sven Holm ('58):

Fra den nederste himmel

Gyldendal.

Hos skrædderen kan en figur ses fra tre sider, og samme spejlvirkning opererer Sven Holm med her. Dog hos skrædderen er der tale om en tredobling af uhjælpelig samme figur, her er en person skildret af tre, i det midterste af sig selv, hvilket giver anledning til lifflige stilopvisninger for den viderekomne skribent. Og en sådan har man her.

Den centrale skikkelse er Woll, en ubestemmelig fyrste i et ubestemmeligt rige. Tiden i bogen er nået så vidt som til dampskibet, ganske vist et, der nærmest er holdt sammen med sejlgarn, men har vigtige symbolske funktioner; vi er også nået til whiskylikør, men mulighederne for bad i de kroer, Woll besøger, er nød-

trængende, med overhældninger af tjenstvillige kropiger, omstændighederne egner sig ikke for »den forvante turist«. Woll forsøger at rejse incognito, men værternes ansigter røber genkendelse; han ledsages af en slags påklædningstjener, Albar, og en skriver, Agon. De medfører visse instrumenter til jordbundsundersøgelser i et terræn, der er af gamle dage.

Sven Holm byder imidlertid over illusionens kunst og tynges ikke af anakronismer. Til tjeneren Albar har han lånt sin sjældneste pen, hans prosa, der kan minde om anelsesfuldheden hos Hoffmannsthal (»Andreas«) har dybttonende kvaliteter både i landskab og psykologi, hans Woll-udgave viser en magtfuld kødblok, men syg, maven er altfor mægtig, smerter og søvnløshed plager dette myndige overmenneske, som dog ikke går af vejen for hvad tilfældet byder af erotik. Mod slutningen af Albars stykke introduceres cirkus Wallenstein, hvis diva Miss Anja lader sig betage af ham. Foruden direktøren er der to dømmelige dværge, og hele dette kompagni fragtes videre i de to andre beretninger.

Da pennen rækkes til Woll selv møder vi en mindre brøstfældig og lunefuld person, der som en Macchiavelli funderer over fyrstens problem. »Hvor langt lader folket sig overhovedet råde uden at blive bestyret? — Friheden er en vildtvoksende plage, som tyrer på folkets intensitet«, den er »enten en forbigående sygdom eller en dødelig«. Det er dybskærende ting, der her siges om folkets afvekslende drift mod vold og meditation og om militarismens alt simplificerende dyder; kapitlets handlingsindhold er et stort barbarisk-ceremonielt gilde på slottet, en »iscenesættelse«, som man venter sig den af potentaten — fantasirigdommen er stor og fængslende.

Først da skriveren Agon får ordet, antager billedet en let satirisk skikkelse. Man er på flugt med skibet Atlas (bærer af kloden og meneskeheden) over havet mod en ny verden. Her er en grinagtig afmægtig kaptajn, en opdeling i overklasse og underklasse — nå ja, også rigtige skibe har billigrejsende, tredje klasse — og Agon udleverer sig selv som den pedantisk nøjagtige milieuskildrer, en parodi på den litterære realisme, som Holm selv står milefjernt fra. Hvad begivenhederne udvikler sig til er et slags begyndende demokratisk gennembrud, men det er blottet for enhver prædikanttone.

Billedrigdom, overlegen stilkunst og ubesværet symbolbrug udmærker dette lille værk, der opfylder kravet om digtning som myte i stedet for analyse og forklaring. Det vil blive stående ikke blot i denne sæson, og fastslå et navn, som ingen pletrenser behøver at tage afstand fra. Sammen med en stor håndfuld anden prosa i år vidner det om grøde og nyskabelse i vor yngre litteratur; året vil blive husket for denne opvækst, der klarer sig uden oprørske sensationer og verbal mystificering.

Jacob Pauidan

(Aarhus Stiftstidende)

DET RIGTIGE TROLLE-HORN?

Sven Tito Achen ('40) beskrev i »Herlovianeren« nr. 4/1959 Trolle-familiens våben og fortalte om det sagn, som knytter sig til »den hovedløse trolde«: En mand af Trolle-slægten, der ejede gården Ed i Småland, red julemorgen til Voxtorp kirke. På vejen fristes han af en skøn kvinde, som rækker ham et drikkehorn. Han tager imod det, men hugger kvindens hoved af. Hornet opbevares som et klenodie, men forsvandt da Växjö by og domkirke blev brændt af danskerne 1570. I sagnet, der kendes fra en ligprædiken 1620 — holdt af den gamle Växjö-bisp Petrus Jonæ Angermannus over Anne Trolle — fortælles desuden, at hornet havde 300 slags farver, og at hændelsen skete for »ni menneskealdre siden«.

Et held for os er det, at hofferne i København og Dresden i anden halvdel af 1500-tallet hyppigt udvekslede gaver, at man efter en krigersk »bedrift« fandt det usædvanlige horn passende til en foræring.

Den nordiske syvårskrig (1563–70) mellem Danmark og Sverige var ved at ebbe ud, men Frederik II ville vise, at han endnu kunne slås. Den 13. november 1569 havde han generobret Varberg i Halland, og han havde derefter sendt sin feltoberstløjtnant Christoffer von Dohna ind i Småland på et plyndringstogt. Under den 21. marts 1570 læser vi i en af Rigsarkivets registranter, at kongen skriver til sin svoger og politisk fortrolige, kurfyrst August af Sachsen; han fortæller nyt og praler af byttet fra Småland, 5.000 stykker kvæg.

Frederik II syntes, at han også burde give svogeren en andel, og han tilføjer derfor som efterskrift: Herr von Dohna, forordnet feltoberstløjtnant, har underdanigst foræret os dette horn, som stammer fra domkirken i Växjö, og da Frederik II ellers ikke kan betænke August med nogen anden form for »byttepenge«, oversender han hornet,

idet han — som det var skik og brug ved udveksling af kostbare gaver mellem fyrster — venligt og svogerligt beder August om mere at se på den viste broderlige velvilje end på hornets værdi.

Trollernes horn kom altså til Sachsen og er sikkert blevet vurderet efter fortjeneste. Mon det stadig er der? Noget sikkert véd vi ikke, men museet »Grünes Gewölbe« (Den grønne Hvælving) i Dresden har faktisk et horn af nordisk oprindelse. Museets direktør, dr. Joachim Menzhausen, fortæller at hornet i sin tid var i Dresden kunstkammer; 1831 kom det til Det historiske museum, hvorfra det 1890 overgik til »Grünes Gewölbe«. Det fornemst svungne horn med tre figurbælter betegnes traditionelt som islandsk, fordi det har en islandsk indskrift med båndminuskler; den læses ifølge dr. Menzhausen som: »heilacher, premingar, prickar«. Videre fortælles, at hornet har tre reliefskårne scener: Maria med barnet, Kristus med apostlene samt Dommedag. Figurbælterne adskilles af bånddekorationer. Om hornets munding er et sølvbeslag.

Efter et fotografi at dømme er hornet senmiddelalderligt og et af de fineste af de bevarede islandske horn. Dets figurer og arkader synes beslægtede med det såkaldte Bækkeskovhorn, der fra gammel tid har været på herregården Bækkeskov i Sydsjælland, men som nu findes på Sanderumgård ved Odense; det er blevet dateret til næppe at være ældre end end o. 1500.

Vi kan foreløbig ikke afgøre, om det islandske horn i »Grünes Gewölbe« nu også er Trolle-hornet. Hvis det er tilfældet, kan familien i hvert fald næppe have haft det i sagnets »ni menneskealdre«. Men hornets usædvanlige kvalitet kunne dog tyde på, at vi her har et horn, som Frederik II skænkede sin svoger.

*Jørgen Steen Jensen.**

Her ses hornet i »Grünes Gewölbe« i Dresden, som måske er det horn de danske tropper bemægtigede sig i Växjö Domkirke 1570, i hvilket tilfælde det næsten må være identisk med Trollernes gamle horn. For der var vel ikke to urgamle horn i Växjö Domkirke? Dette Dresden-horn må ikke forveksles med det horn, Poul Adam Tvede ('40) omtalte og afbildede i »Herlovianeren« nr. 2/1965, og som under ingen omstændigheder er ældre end 1564.

*) stud. mag., desværre ikke Herlovianer (Red. bem.)

GENERALFORSAMLINGEN DEN 23. MARTS 1966

Schaumburg-Müller ('29) og Sveinbjørnsson ('65) nyvalgt til bestyrelsen.

Til Herloviandersamfundets generalforsamling den 23. marts 1966 på Grand Café var mødt ca. 30 aktionærer, hvilket vil sige, at mødeprocenten lå langt over gennemsnittet for generalforsamlinger her i landet, selvom der hverken stod stemmeretsbegrænsninger eller andre indgribende foranstaltninger på dagsordenen.

Formanden bød velkommen og overbragte en hilsen fra næstformanden, Poul Bang (IV'22), der som nyvalgt medlem af Filmskolerådet netop om morgenen den 23, havde måttet tiltræde en rejse til udlandet.

Den egentlige dagsorden begyndte med valg af dirigent. Ved denne lejlighed plejer bestyrelsens forslag at lyde på V. E. Brammer ('20), og alle ventede naturligvis at se denne håndfaste dirigent tage tøjlerne og bestige podiet, men da Brammer mod sædvane ikke var til stede, måtte i hast en anden jurist udpeges. Valget faldt på *Jørn Thomsen* ('31), der gav ordet til *Formanden*, hvis beretning følger nedenfor efter manuskript:

Som sædvanlig vil jeg begynde med at nævne de medlemmer af Herloviandersamfundet, som er døde i kalenderåret 1965:

vicepræsident *Einar Funch* ('09),

lensgreve *Siegfried Raben-Levetzau* (IV '07),

kammerherre *Jørgen Dinesen* ('14), død 12. maj 1965,

frimenighedspræst *Svend Krøigaard* ('14), død 21. maj 1965,

godsejer *Wenzel Ollendorff* ('17), død 22. juli 1965,

generalløjtnant *Tage Andersen* ('17), død samme dag,

fabrikant *Just Lunning* ('29), død 11. august 1965,

befragter *Niels Mazanti-Andersen* ('46), død 29. august 1965,

telegrafbestyrer *Axel Carstens* ('00), død 30. august 1965, landssekretær *Jens Peter Junggreen Lunn* ('10), død 31. august 1965,

sognepræst *Helmer Mørch* ('21), død 20. oktober 1965,

civiløkonom *Jens Trock* ('48),

student *Michael Mengel* ('63).

Vi vil mindes vore døde kammerater.

Det år, som er gået siden sidste generalforsamling, vil blive husket som det år, hvor Herlufsholm fejrede 400 års jubilæum. For alle de Herloviandere, som var med til festen på skolen, vil dagen den 23. maj 1965 stå som et lysende minde. Det var i sandhed en uforglemmelig dag, og Herloviandersamfundets første generalforsamling efter den kan ikke gennemføres, uden at der herfra siges Herlufsholm en hjertelig tak for den enestående gæstfrihed, der vistest gamle Herloviandere.

Umiddelbart efter festdagen sendte jeg Forstanderen en tak fra Herloviandersamfundet, en tak som også gjaldt hans fortrinlige ledelse af alt, hvad der skete i dagens løb. I brevet mindedes jeg, at de første forberedelser, hvori gamle Herloviandere deltog, begyndte den 10. marts 1961, men trods dette tidlige oplæg undgik ingen af dem, der holdt ud, at få urolige stunder, om vi kunne nå det hele. Men det gik jo, og gamle Herloviandere fik lov til på forskellig måde at præge dagen.

Først og fremmest er Forstanderen en af os, og dernæst ristede han varige runer over flere gamle Herloviandere: *Ernst Moltke* ('03), *Hans Chr. Sonne* ('09), *Knud Lindber* (IV'23) og *Anders Lassen* (II'38). Indirekte skete det også for *Emil Lassen* (V'09).

Vore egne indsatser gennem Herlufsholm-Fonden og som bogudgiver går med ind i billedet, og jeg vil benytte denne lejlighed til »foran fronten« at takke *Helge Finsen* ('15) og *Sven Tito Achen* ('40) for deres storartede arbejde med billedværket »Herlufsholm i 400 år«. Samtidig skylder vi *Leif Berg* ('19) en varm tak for et stort arbejde bag kulisserne, og når filmen fra jubilæumsdagen engang kan præsenteres for Herloviandersamfundets medlemmer, vil vi fyldes af taknemmelighed mod *Jens Henriksen* ('26), som utrættelig fløj rundt med filmsapparatet, og mod *Poul Bang* (IV'22), som var med til at sikre toneoptagelserne.

Soransk Samfund sendte Herloviandersamfundet en venlig hilsen i anledning af jubilæet, som jeg har takket dets formand for.

Jubilæet var imidlertid årsag til, at Herloviandersamfundet ikke fik afholdt den traditionelle »fue« med ældste klasse, men som jeg senere skal oplyse, blev dette uheld senere i nogen grad gjort godt igen.

Samfundets egne arrangementer i det forløbne år har været begrænset til den kombinerede års-, Trolle- og rusfest den 14. januar 1966. Vi var 80 deltagere, og lektor *Juel Møller* holdt en mindeværdig tale for stifterne og russerne. På skolen var Herloviandersamfundet repræsenteret af *Sven Erik Smith* ('25). Ved festen herinde var lektor *Juel Møller* hædersgæst sammen med lektor *Borelli-Møller*, og jeg fik lejlighed til endnu engang at takke dem for 46 års virke på Herlufsholm.

For det kommende år håber bestyrelsen at kunne byde på flere arrangementer. Det er i hvert fald vort håb atter at kunne holde septemberbal på Herlufsholm og desuden en fællesaften. Vi håber, at den omtalte film fra jubilæet bliver færdig, og at vi kan få lov at vise den for medlemmerne og deres damer.

I årets løb har Herloviandersamfundet gratuleret vort ene æresmedlem *Viggo Loft* og den tidligere forstander, grev *Moltke*. De to klassekammerater fra 1903 fyldte 80 og bekræftede, at der er krummer i gamle Herloviandere. Og dog er de jo »unger« i forhold til *Viggo Forchhammer* ('95), der som 70 års jubilar holdt en fornøjelig tale ved festen den 14. januar, og vort ældste medlem, *Niels Chr. Lunding*, er student fra 1886.*

I foråret 1965 arrangerede årgang '29 den sædvanlige Fik-Fak/Batøk kamp i Charlottenlund Skov, og de månedlige frokoster her i Grand Café er også fortsat. Frokosten den første tirsdag i juli 1965 var nummer hundrede, og Herloviandersamfundet ydede et bidrag i form af snaps. Det er fornøjeligt at møde et temmelig bredt udsnit af Herloviandere til disse frokoster, også af de yngre årgange; men det ser trist ud for Fik-Fak-repræsentationen. I fjor blev mesterskabet vundet af en ganske ung Soraner, som kendte spillet fra sin skoletid, men på Herlufsholm er det ikke blevet spillet i adskillige år.

Dagen før dimissionen på Herlufsholm blev Forstanderen syg, og da hans læge på selve dagen forbød ham at tage til Herlufsholm, blev Herloviandersamfundets formand indbudt til at træde i hans sted. Selv om varslet var

* Lunding døde den 19. maj 1966, 98 år gammel. (Red. bem.).

det kortest mulige, tog jeg med glæde mod indbydelsen og følte det som en ære, ikke blot for mig, men også for Samfundet at være med til på festsalen at lykønske russerne og realisterne og under middagen at sige dem skolens farvel. Jeg benyttede selvfølgelig lejligheden til samtidig at gøre undskyldning for den udeblevne »fue« og til at byde dem velkommen i Herlovianersamfundet. Under punchesoldet senere på aftenen indbød jeg i øvrigt til den hundrede frokost på Grand, og nogle af russerne og realisterne var derfor med til den som Samfundets gæster. Det tekniske uheld med den manglende »fue« har imidlertid også givet sig et andet udslag, idet vi endnu ikke har fuldt overblik over tilgangen af nye medlemmer fra de sidste dimittender. De medlemstal, som hører med til årsberetningen, må derfor tages med noget forbehold.

Ved udgangen af året 1964 havde Herlovianersamfundet 861 medlemmer, og i 1965 er der foregået følgende registrerede ændringer: 13 medlemmer er døde, 2 er udmeldt, og 21 er slettet på grund af kontingentrestancer. I alt er medlemstallet altså dalet med 36, medens der er registreret en tilgang på 10, og det foreløbige medlemstal ved udgangen af året 1965 er derfor 835.

Lige efter sommerferien blev formanden for Herlovianersamfundet indbudt til et møde på Herlufsholm om skolens fremtid, og jeg fik lov til at tage nogle kammerater med. Jeg valgte *Leif Berg* ('19) og *Sven Tito Achen* ('40) som repræsentanter fra Herlufsholm-Fondens bestyrelse og mødte selv sammen med *Jørgen Damgaard* ('34) som repræsentanter for Herlovianersamfundet. Fra skolens side mødte Forstanderen og Heis, og de gjorde rede for planerne om at optage skolesøgende dipler. Planerne er senere blevet kendt af offentligheden, og i Herlovianeren nr. 1 for 1966 har Forstanderen gjort rede for, hvorfor en så radikal ændring af Herlufsholms skolemæssige status følges som en nødvendighed.

Under mødet på Herlufsholm, som fandt sted den 15. september 1965, var der ingen vaklen i indstillingen hos os, som deltog i egenskab af gamle Herlovianere. Vi forstod Skolens argumenter og bøjede os for dem, og jeg takkede, fordi vi blev orienteret derom og blev taget med på råd. Det er forståeligt, hvis det, hvad flere gamle Herlovianere har sagt mig, giver et stik i hjertet, at den skole, vi kendte, ikke skal fortsætte; men vi må alle være mest interesseret i, at Herlufsholm kan bevare sit ry som en god skole. Ingen af os ville være glade for at vide, at Herlufsholm fortsatte som en yderst eksklusiv, men sagligt svag skole. Når alt kommer til alt, er det en afgørelse, som tilkommer Herlufsholms kompetente ledelse, og selv om enhver gammel Herlovianer føler, at han har part i Herlufsholm, er hverken han eller Herlovianersamfundet kompetente til at gå imod de trufne beslutninger. Så vidt jeg ved, har de vakt glæde på egen.

Hvad jeg her har fortalt om de ændrede skoleplaner, er til medlemmernes efterretning, ikke til diskussion, og jeg vil slutte dette punkt med at ønske Herlufsholm held og lykke under de ændrede vilkår.

Den øvrige del af min beretning er selvfølgelig til nærmere overvejelse og drøftelse, og jeg behøver vel ikke at tilføje, at det også gælder Damgaards og min deltagelse i mødet på Herlufsholm i september 1965.

I næste måned fylder »Soraner-Bladet« 50 år. På dette punkt er Soranerne altså et stykke foran os, idet »Herlovianeren« kun er i sin 44. årgang. Men begge foreninger er enige om, at bladet er af vital betydning for os. Det er

vort »ansigt« overfor de mange medlemmer, som ikke er i direkte kontakt med deres kammerater, og som ikke er i stand til at være med til vore fester. Og derfor kan man næppe lægge for stor vægt på, at bladet kommer nogenlunde regelmæssigt.

Medlemmerne vil have bemærket, at »Herlovianeren« har skiftet redaktion. *Kaj Dorph-Petersen* ('43) har flere gange talt om at slippe for besværet, og vi har jo også kunnet konstatere, at det var vanskeligt for en professionel redaktør ret ofte at kaste sig over vort blad med den nødvendige ildhu. Når det skete, blev resultatet imidlertid strålende, og bestyrelsen har længst muligt søgt at holde ham fast.

Nu har vi dog sluppet ham fri, og vi har overtalt to trofaste medlemmer, *Ernst Schaumburg-Müller* ('29) og *Lenhart Konow* ('54), til at overtage hvervet som redaktører. De har erklæret sig villige til »at prøve«, og vi takker dem derfor, samtidig med, at vi håber, at arbejdet med at skabe det blad, som er bindeleddet mellem gamle Herlovianere spredt over hele kloden, vil give dem selv så megen glæde, at de uanset besværet holder ud i mange år. Soransk Samfunds formand har nylig fortalt mig, at »Soraner-Bladet« i de 50 år har kunnet klare sig med 3 redaktører.

Konow er kommanderet til øvelse i Jylland og er derfor ikke med til generalforsamlingen, så jeg må bede Schaumburg-Müller om på begges vegne at modtage vor tak og vore gode ønsker for redaktionsarbejdet. Jeg håber i øvrigt, at Dorph-Petersen vil afslutte sit referat fra jubilæumsdagen i fjor, og jeg opfordrer alle medlemmer til at hjælpe redaktionen med personalia, med beretning om interessante oplevelser og med henvisning til opdagelser af herloviana.

Lektor *Juel Møller* ønskede at overbringe Tolstrup en tak for hans fremragende bogværk i anledning af jubilæet den 23. maj 1965.

Dirigenten tog ordet og takkede lektor *Borelli-Møller* for »Herlovianeren«s personalia, der aldrig har været mere fyldig og interessant end nu.

Lektor *Borelli-Møller* replicerede straks (og man mærkede en noget friere tone fra emeritussædet), at »Herlovianere gennemgående var nogle slappe ka'le til at sende stof ind af interesse. Jeg selv klipper rub og stub ud af én avis, men den dækker jo ikke alt. Derfor: send ind!«

Schaumburg-Müller ('29), en af de to nye redaktører, lod sig efter gentagne forsøg fra dirigentens side provokere til overfor forsamlingen at give udtryk for de betænkeligheder, han overfor bestyrelsen havde udtalt i anledning af opfordringen til sammen med Konow ('54) at overtage jobbet som redaktør af »Herlovianeren«.

Herluf Diderichsen (R'29) efterlyste med klædelig jysk accent (han er dog eller så god en sjællænder som nogen) den medlemsliste, der engang var et fast tilbehør til »Herlovianeren«, hvortil *Damgaard* ('34) svarede, at den er under udarbejdelse og formentlig vil komme med septembernummeret af »Herlovianeren«.

Herefter godkendtes formandens beretning.

Derefter aflagde kassereren, *Jørgen Damgaard* ('34), regnskabet med henvisning til de optrykte enkeltheder i »Herlovianeren«.

Poul Krüger ('33) ønskede oplyst, hvad »gamle Herlovianeres tilbagebetalingslegat« egentlig var for noget, *Niels Sommerfeldt* ('38) ankede over de store kontingentrestancer, og *Sommerfeldt jun.* ('65) spurgte, hvor man

kunne få de nærmere oplysninger om legaterne, som efter hans mening burde findes i »Herlovianeren«. Endelig spurgte *lektor Borelli-Møller*, om den store kontingentrestance skyldtes manglende adresser. *Damgaard* svarede, at Tilbagebetalingslegatet blev oprettet for mange år siden med det formål, at legatnydere af enhver art, når deres forhold bedredes, kunne tilbagebetale de én gang modtagne legater eller dele deraf. Disse tilbagebetalinger går så ind som kapital. Med hensyn til restancer oplystes det, at der kan skyldes for tre år, inden man slettes i henhold til lovene, og hvert slettet medlem har fået mindst 4—5 rykker-skrivelser. De vågner først op, når bladet udebliver. Alle legaterne findes optaget i studenterrådernes legathåndbog, men *Formanden* tilføjede, at årets (1965's) rushold ikke var blevet tilstrækkeligt orienteret, fordi den årlige fue på grund af jubilæum m.v. ikke var blevet afholdt; ved den lejlighed gives ellers sædvanligvis alle ønskede oplysninger om den slags ting. — Regnskaberne godkendtes, og man overbragte *Damgaard* en tak, fordi han overhovedet kunne afse tid til det efterhånden omfattende arbejde.

Der forelå skriftlige forslag fra Lennart Konow ('54) og Knud Friis Jespersen ('10) med hensyn til en ændring af lovenes § 4. Om resultatet heraf henvises til bagesideannoncen i dette nummer med indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling.

Valg af formand og bestyrelse fandt sted som foreskrevet i lovene. En nøjagtig fortegnelse over navne og adresser på Herlovianersamfundets bestyrelse og andre embedsmænd findes opført andet steds i bladet. Som man vil se af denne, er samtlige titler udeladt og ethvert navn forsynet med årgangsbetegnelse. Efter et forslag under »eventuelt« fra *Damgaard* vil samtlige adresseplader på

Avispostkontoret succesivt blive ændret således, at der for fremtiden kun vil stå navn og adresse på disse, idet det medfører et utal af ændringer, hver gang et medlem forfremmes, skifter studium eller job. For fremtiden vil der altså kun stå hr. (*senere frøken eller fru!*) plus navn og adresse på de publikationer, der sendes til medlemmerne via Avispostkontoret. I medlemskartoteket vil naturligvis fortsat de forskellige medlemmer stå med titler, stillinger etc. — Forslaget hilstes med stort bifald og fortsattes med en diskussion om kriteriet for at være gammel Herlovianer og om, hvorvidt man skulle sige Du eller De til hinanden. *Formanden* mente, at det måtte være noget, man havde på fornemmelsen, men det bliver jo mere og mere udbredt at sige Du (det gør man f. eks. i bestyrelsen), og når den ældre først har sagt Du, finder man hurtigt ud af, hvad man selv skal sige. *Borelli-Møller* havde lidt svært ved at acceptere, at han nu eventuelt skulle være Dus med sin kollega Juel Møller, som han havde sagt De til i snart et halvt sekel, men der vil jo altid være grænsetilfælde. —

Generalforsamlingen, der i øvrigt blev optaget på bånd, sluttede med *Formandens* tak til *Dirigenten* for varetagelse af det vanskelige hverv, og senere tilbragtes et par fornøjelige timer under tvangsfrie fællesaftensformer.

Erik Fritz Esmark ('31)

3/7 1913—26/3 1966

Brille Olsen alias civilingeniør Erik Esmark, er død, kun 52 år gammel. Han var netop for nylig blevet udnævnt til underdirektør ved Frederiksberg kommune, hvor han har virket, næsten lige siden han fik sin eksamen.

Brille Olsen hørte til årgang 1931. Han tilbragte syv år på Herlufsholm, sikkert ikke alle lige behagelige, for noget oplagt »kostskoleemne« var han ikke. Han hørte til de stille, både i landet og hos os, selv om vi både fra skolen og fra vore senere sammenkomster mindes »Ryllas svedne grin« — »Rylla« var Bemanens »kælenavn« for Brille.

Han var en loyal og altid redelig kammerat. Vi har ikke set ham meget i årene efter skolen, men ved vore 5-årige studenterjubilæer mødte han op og hyggede sig i kredsen på sin stiltfærdige måde.

Vi vil mindes Brille som en god og trofast kammerat.

Jørn Thomsen ('31)

Otto Ejler Holm ('05)

7/8 1887—3/2 1966

Da professor Ejler Holm 78 år gammel bukkede under for en håløs cancerlidelse, havde han bag sig et rigt, mangfoldigt og veludført virke i vort fags tjeneste. Efter embedseksamen i 1912 koncentrerede han sig hurtigt om oftalmologien med uddannelse på Kommunehospitalet og især Rigshospitalet. På øjenafdelingen sidstnævnte sted havde han lejlighed til ganske at leve sig ind i den fysiologiske optiks problemer, som de dengang dyrkedes under ledelse af professor Tscherning. Han opnåede derved en nær kontakt med et af oftalmologiens klassiske områder, som erindredes klart livet igennem.

Hjemme blev Ejler Holm det naturlige midtpunkt i en stor familiekreds og var stedse omgivet af børn og unge. Han havde gennem mange år sit fristed i Rågeleje, og derfra mindedes han sin barndom i Vendsyssel og sin skolegang på Herlufsholm.

Virkelig klogskab, godhed, tålmodighed, trofasthed, omhu, ubestikkelighed og flid prægede dette milde menneske i al hans færd. I kraft heraf blev han, der selv var fordringsløs og mindst af alt tilstræbte forgrundsfignens positur, ved sit eksempel en foregangsmand for en kun sjældent realiseret væremåde. Således vil vi, der havde oplevet Ejler Holm, nu da hans lange arbejdsdag er slut, mindes ham i taknemmelighed.

Poul Brændstrup
(i Ugeskrift for Læger)

Niels Mazanti-Andersen ('46)
8/5 1928—29/8 1965

Den 29. August 1965 modtog vi den forfærdelige Meddelelse, at Niels Mazanti-Andersen var omkommet ved en Færdsels-ulykke.

Niller kom først paa Herlufsholm i 5. Klasse, men de tre Aar han tilbragte der, fik afgørende Betydning for ham og bibragte ham en Kærlighed til Skolen, som han bevarer gennem Aarene. Han var en enestaaende god Kammerat, og hans aktive Interesse for Kammeratskabet bidrog i væsentlig Grad til at skabe det stærke Sammenhold i Klassen, som vi stadig glæder os over.

Det var helt naturligt, at det blev Niller Klassen udpegede som den første Korpschef, da Korpsen efter Befrielsen blev genoprettet. Denne Opgave løste han forbilligt, selv om den militære Facon i Virkeligheden laa ham

fjernt, og han viste allerede her det Organisationstalent og de Forhandlingsevner, som senere kom ham saa afgørende til Gode i hans Arbejde.

Nillers Uddannelse var meget grundig og vel tilrettelagt. Efter et Aar i Det Dansk-Franske Dampskibsselskab tilbragte han fem Aar i England, USA, Sydamerika og Frankrig. Han kom derefter hjem til Dampskibsselskabet Torm, hvor han fik et meget værdifuldt og intimt Samarbejde med sin Far, og hvor han i løbet af nogle Aar blev Prokurist. Hans Lyst til at dygtiggøre sig fortsatte, og i 1958 fuldendte Niller H.D. Eksamen i Udenrigshandel. Hans fremragende Forhandlingsevne var almindelig anerkendt i Shipping-Kredse og skaffede ham mange Tillidshverv; saaledes var han Medlem af Rederiforeningens USA-Udvalg. Han gjorde en meget betydelig Indsats for Modernisering af Torms Flaade, men naaede desværre kun at se Begyndelsen deraf.

Nillers Trofasthed og Hjælpsomhed overfor gamle Kammerater var en fremtrædende Del af hans Karakter, og hans medmenneskelige Interesse var et Eksempel for os alle. Med sit muntre og charmerende Væsen gik han med Træsko i alles Hjerter. Vennekredsen har lidt et ufatteligt Tab ved at miste ham i saa ung en Alder, men i Taknemmelighed gaar Tankerne tilbage til alle de dejlige Timer, vi dog naaede at faa med ham.

De mange Personer, som han forretningsmæssigt kom i Kontakt med, formaaede han ved sine varme menneskelige Egenskaber at knytte til sig paa en Maade, der rakte langt ud over det forretningsmæssige. Herom vidnede den helt enestaaende Deltagelse fra alle Egne af Verden ved hans Bisættelse. Det ville have glædet ham at se de mange Bidrag, der i Forbindelse hermed indkom til Herlufsholm-Fonden.

Niller var i sjælden Grad knyttet til sin Familie, og vore Tanker gaar i dyb Medfølelse til dem i deres store Sorg.

Iver Troels Petersen ('46) — Peter Rørdam ('46)

Personalia

redigeret af lektor V. Borelli-Møller, Madvigs Allé 6^A, København V. Telefon Vester 3347

Herlovianeres publikationer, små såvel som store, bedes sendt til redaktøren af personalia; de vil herfra efter brugen overgå til et arkiv på Herlufsholm, hvor de vil være til nytte, når engang der skal udsendes nye bøger om gamle herlovianere.

Landsretssagfører *Knud Thale* ('22), Risskov, er blevet udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Tidligere kontorchef i Fiskeriministeriet, *Louis Mourier* ('26) er udnævnt til kontorchef i Dansk Fiskeriforening fra den 1. april 1965.

Oktober 1965: *Eiler Fossberg* ('47) ansættes som 1. reserve-læge ved Bispebjerg hospital, afdeling P.

Professor, dr. phil. *F. J. Billeskov Jansen* ('26) er valgt til medlem af kommissionen for de humanistiske videnskaber og til medlem af Det filosofiske fakultets forretningsudvalg og legat-udvalg; desuden er *Billeskov Jansen* valgt til efor for Dr. phil. *H. H. L. Schwänenflügels* og hustrus legat.

Overlæge, dr. med. *Stig Jarnum* ('44) er beskikket som lektor i klinisk medicin ved Københavns Universitet for et tidsrum af 3 år fra den 1. september 1965.

Direktør *Henning Friis* ('30) fremsatte ved Nordisk Sommeruniversitet i Oslo forslag om at skabe et tidsskrift for universitets- og forskningspolitik. Forslaget blev vel modtaget og *Henning Friis* blev af præsidiat valgt til formand for den komité, der skulle tilrettelægge det forberedende arbejde. Tidsskriftet, der får nav-

net »Nordisk Forum«, er udkommet første gang den 21. februar 1966.

Den landsretssagfører *Knud Byskov Ottosen* ('31), Næstved, meddelte antagelse til at deltage i udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved retten i Næstved er forlænget for 10 år fra den 15. december 1965.

Landsretssagfører *Gregers Daa Rosenstand* ('15), Åbenra, er for tiden indtil udgangen af november 1967 genantaget til at deltage i udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved retten i Åbenrå m. v.

Ford Foundation har skænket Danmarks tekniske Højskole 200.000 dollars til indkøb af en cifferregnemaskine. Lektor *Ole Immanuel Franksen* ('50), der er leder af den forskergruppe, der skal arbejde med maskinen, har givet tilsagn om at rejse til U.S.A. og forelæse for amerikanske professorer om gruppens resultater.

Akademisk Forlag har udsendt et optryk på latin af *H. C. Ørsted* (som ikke blev optaget på Herlufsholm) om opdagelsen af elektromagnetismen i 1820; den medfølgende danske oversættelse er taget fra *Hesperus*, som blev udgivet af *Knud Lybne Rabbek* ('1775).

Fuldmægtig i politiet og anklagemyndigheden, cand. jur. *Hans Jørgen Agger* ('45) er fra den 1. januar 1966 udnævnt til fuldmægtig af 1. grad med tjeneste som politiadvokat i København.

Rigshospitalet har fra den 1. januar 1966 ansat læge *Leo Ranek* ('53) som reservelæge ved medicinsk afdeling A.

Ambassaderåd, cand. jur. *Peter Meyer Michaelsen* ('42), Bruxelles, er den 1. januar 1966 udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Amtsfuldmægtig *Verner Kroager Jensen* ('47), Hassersis, har den 13. januar 1966 deponeret sin bestalling som advokat.

Under en fødselsdagssamtale, refereret i Næstved Tidende, med Herloviensamfundets formand, professor *Flemming Tolstrup* ('24), fremkommer spørgsmålet: Er en herloviener bedre end andre? Tolstrup svarede:

— Jeg tror, man skal være herloviener for helt at forstå det, men lad mig prøve alligevel! Hvis to mænd er lige godt kvalificerede, men den ene herloviener, så vil herlovieneren, som skal vælge, foretrække . . .

— *ham med slipset* —?

— Ja, men det er kun det ydre. En tradition,, kan man sige, som vi jo har fælles med mange andre, men det væsentlige er, at vi kender også lidt til mandens *indre* — vi ved, hvordan en del af hans tilværelse har formet sig, nemlig som hos os selv, og det tror jeg, man vil tilgive, at vi tager som en ekstra kvalifikation.

Sekretær i Justitsministeriet, cand. jur. *Niels Erik Pontoppidan* ('49) har den 7. februar 1966 fået beskikkelse som advokat, hvilken beskikkelse samtidig er deponeret.

Dommer *Kristian Jensen* ('17), Maribo, er den 17. februar 1966 udnævnt til Ridder af 1. grad af Dannebrog.

19.-2.-66. Forpagter *Kaj R. Dahl* ('09) vil ikke frivilligt tillade, at man fører 50 kw ledninger over Gundsømagle sø, fordi han med erfaringer fra tidligere ledningsarrangementer frygter fugledrab eller lemlæstelse af fugle, der flyver mod ledningerne. Der henvises bl. a. til, at en trediedel af de storke, der findes døde, er dræbt af elledninger.

Dommerfuldmægtig *Holger Heinet Knudsen* ('38) er konstitueret som dommer i Østre Landsret fra den 1. marts 1966 og indtil videre.

Forfatteren *Sven Holm* ('58) redigerer antologien »Ny svensk prosa«.

2.-3.-66: Generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) var med i Radioens »Hvem Hvad Hvor« for at besvare spørgsmål om svensk og finsk udenrigspolitik i Nordisk Sammenhæng.

Marts 1966: Civilingeniør *Henrik Aage Kjølens Toxværd* ('53) er indtrådt som direktør for og medlem af bestyrelsen for »Fresko teknisk-kemisk Fabrik A/S«, Frederiksberg.

Marts 1966: I tidsskriftet »Helse« nr. 2/1966 skriver overlæge *Karl Henrik Køster* ('27) om »Cancer i mavesækken«.

Marts 1966: Redaktør *Sven Tito Achen* ('40) skriver i »Heraldisk Tidsskrift« bl. a. om »Navn efter våben«.

Marts 1966: Adjunkt, cand. mag. *Ole Svend Andreassen* ('54) er blevet indvalgt i bestyrelsen for Kongelig Dansk Yachtklub.

Marts 1966: Kaptajn ved Den kongelige Livgarde *Clans Christian Ahnfeldt-Møllerup* ('55) udnævnes til Ridder af den belgiske Kroneorden. Det krigsvidenskabelige Selskab har i maj 1966 tildelt C.C.A.-M. en portion på 200 kroner af forlagsboghandler, cand. theol. Ove Trydes legat til minde om etatsråd, boghandler Vilhelm Tryde, for artiklen »Ukonventionel krigsførelse, guerilla og antiguerrilla« i Militært Tidsskrift, juni 1965.

5.-3.-66: Komponisten *Jan Mægaard* ('44) har i Radioens udsendelse om »En gregoriansk messe« og den 15. marts indleder Jan Mægaard en udsendelse om festspillene i Palermo 1965.

8.-3.-66: Hofjægermester *Frantz Lassen* (V'39) var i audiens hos Kongen og takkede for prædikaten Kgl. hofleverandør til Kastrop og Holmegaard Glasværk.

11.-3.-66: Kaptajn *Emil Victor Schau Lassen* (V'09) udnævnes til Kommandør af 1. grad af Dannebrog.

Kontorchef, cand. jur. *Poul Adam Tvede* ('40) var medarrangør af udstillingen »København i 1700 tallet« på Københavns Bymuseum og skriver under overskriften »Paralleller« i Berlingske Tidende den 22. marts om sine tanker i anledning af udstillingen.

Apoteker *Holger Lykke Ewald* ('49), Hobro, er medstifter og medlem af bestyrelsen for »Paxikana kemikalier A/S«.

13.-19.-3.-66: På Institutet for eksperimentel Kirurgi i København afholdes et fortsættelseskursus for kirurgiske læger. I kursusledelsen sidder overkirurg, dr. med. *Finn Konow Bojsen* ('38).

15.-3.-66: I Berlingske Tidende skriver sekretær *Frederik Raben-Levetzau* ('49) om »Europæisk samling — i praksis«.

16.-3.-66: Major i Flyvevåbnet *Valdemar Kaj Henrik Eggert* ('48) ved Flyvevåbnets Officeresskole og Flyvevåbnets Special-officerskole udnævnes til oberstløjtnant i Flyvevåbnet.

18.-3.-66: Sammen med arkitekt *Palle Dyreborg* vinder arkitekt *Teo Bjerg* (V'53), søn af direktør *Leif Berg* ('19) første præmie på 25.000 kr. i konkurrencen om enfamiliehuse: »Boligen i haven«.

I tidsskriftet »Byplan« nr. 1/1966 skriver direktør, cand. polit. *Leif Berg* ('19) — under overskriften »Bevaring contra huslejelovgivning« om det urimelige i, at den gældende huslejelovgivning i realiteten hindrer, at der tages initiativ til, at gamle ejendomme restaureres på en æstetisk forsvarlig måde. Pressen er i øvrigt meget rosende i anledning af *Leif Bergs* smukke restaurering af hans ejendom på Christianshavn.

19.-3.-66: Direktør *Henning Friis* ('30) interviewes i FDM's tidsskrift »Motor« om resultaterne af den af Socialforskningsinstituttet foretagne undersøgelse af befolkningens fritidsvaner, og i ugen den 20.—27. marts deltager Henning Friis i styrelsesmødet i det nye United Institute for Training and Research (UNITAR) i New York. Den 29. april holdt H. F. et sociologisk foredrag på et af Akademikernes Samarbejdsudvalg afholdt stævne om studiestrukturen i den højere uddannelse.

Folketingsmand, professor *Børge Diderichsen* ('24) er sammen med nordiske parlamentarikere taget på informationsrejse til Bonn, Bruxelles og Luxembourg på en af Europabevægelsen tilrettet rejse. I radioens »Dagens debat« kunne man høre *Børge Diderichsen* tale om Liberal Centrum's politik den 12. april.

Tronfølgeren, prinsesse Margrethe var æresgæst ved en middag i kaptajn *Emil Lassens* (V'09) hjem, nær Andesbjergene; der deltog omkring 100 gæster.

Redaktionschef og anmelder af kriminalromaner i Politiken *Bent Thorndahl* ('47) debuterer med sin egen velykkede kriminalroman »Mordet i Poe-klubben«.

April 1966: Ved et praktisk-juridisk kursus på hotel Prins Hamlet i Helsingør talte landsretssagfører *Jørgen Mazanti-Andersen* ('45) om »Skatteretlige spørgsmål i forbindelse med etablering af arbejdsfællesskab i liberale erhverv, herunder særligt indenfor advokatgerningen«. Den 23. april skrev *Jørgen Mazanti-Andersen* i Ugeskrift for Retsvæsen om »Nyt fra Skattekartoteket«.

April 1966: Sekretær i Udenrigsministeriet, cand. jur. *Hans Jørgen Assing* ('48) er overgået fra tjenestemand- til overenskomstansættelse.

April 1966: Læge *Fridtjof Wandel* ('54), tidligere Klaksvik, har nu fået ansættelse som distriktslæge i Oravais, Finland.

Arkitekt *Svend Fournais* ('26), der blandt meget andet bygger et kompleks på 288 lejligheder, kongressal, restaurant m. m., har gjort den erfaring, at rationaliseret byggeri med mursten er billigere end elementbyggeri.

Direktør *Poul Boas Bang* (M 22) er blevet medlem af det under Filmfonden oprettede Filmskoleråd.

April 1966: *Christian greve Lerche-Lerchenborg* (M 46) har foræret Aeroklubbens flyvehistoriske sektion et gammelt ambulancefly, en »Haviland Rapide«.

Landsretssagfører *Jørgen Damgaard* ('34) er fra den 1. april 1966 af Justitsministeriet beskikket som medhjælper ved Østre Landsret for statsadvokaterne i København.

Direktør *H. E. Klem* ('17) har fra den 1. april 1966 på grund af alder trukket sig tilbage fra sin stilling som direktør for Holbæk Kulkompagni.

1.-4.-66: Arkitekt *Helge Finsen* ('15) fejrer sit 25 års jubilæum for sit virke indenfor Københavns Hypotekforening og Byernes Hypotekforening.

Konsistorium ved Københavns Universitet har til studierejser tillagt cand. med. *Jacob Ibsen Visfeldt* ('51) kr. 850 og dr. phil. *Sven Bjørnholm* ('46) kr. 1900.

Hærkommandoen oplyser, at sognepræst i Svaneke og Ibsker, pastor *Niels Aarup* ('51) er udsat til at gøre tjeneste som feltpræst ved det danske kommando i Gaza i månederne april—oktober 1966.

Adjunkt *Henry Andersen* skriver i »Gymnasieskolen« nr. 7 om sine erfaringer fra 3 års arbejde i sproglaboratoriet på Herlufsholm.

Steen Holkenov ('56) har spillet til dans og leveret ledsagemusik i Radioen den 19. marts, 20. marts, 2. april og 7. maj.

4.-4.-66: Ekspeditionssekretær i Udenrigsministeriet, cand. jur. *Vagn Ditlev Larsen* ('39) er udnævnt til Ridder af Dannebrog.

12.-4.-66: Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) peger i en artikel i tidsskriftet »Nordisk Medicin« på nødvendigheden af at udarbejde en fælles katastrofeplan for hospitaler, politi, redningskorps og civilforsvar.

19.-4.-66: Den unge skuespiller og instruktør ved Århus Teater *Mads-Peter Neumann* ('57) vil nu forsøge lykken i København. Han er udgået fra Århus Teaters elevskole og har i de sidste tre år været instruktørassistent på teatret med debut i sidste sæsons studioforestilling »En kvinde er en straf«. Mads-Peter Neumann skal i sommerens løb sætte Marchel Archard's komedie »Vil De lege med« op på Comediehuset, og fra oktober skal han være med i Ungdommens Teaters opførelse af Shæffer's skuespil »The Royal Hunt of the Sun«.

21.-4.-66: Sekretariatschef, cand. polit. *Mogens Boserup* ('28), der nævnes som en af de sandsynlige kandidater til en topstilling i den nye statsinstitution Danmarks Statistik, skriver i Politikens kronik — som et bidrag til den vaserende polemik om karakteren af de vestlige landes investeringer i udviklingslandene — om »Kapitaleksport med og uden profit«. Den 3. maj talte Boserup ved åbningen af det internationale kursus i biblioteksvæsen, der i de kommende seks måneder afholdes på Danmarks Biblioteksskole som et led i det danske program for bistand til udviklingslandene.

21.-4.-66: Efter at have virket som turist- og erhvervschef i Nyborg i to år flytter *Søren Hempel-Jørgensen* (M53) den 1. september til Esbjerg for at tiltræde en nyoprettet stilling som fuldmægtig ved det derværende erhvervs- og turistkontor.

21.-4.-66: Konsul *Sven E. Smiib* ('25), Næstved, har ved en højtidelighed i den svenske ambassade i København modtaget ridderkorset af 1. klasse af Vasaordenen.

28.-4.-66: Generalsekretær *Frantz Wendt* ('23) fortæller i Skoleradioen om Folketingets forårsarbejde.

»Die Wirtschaft im Ostseeraum«, en årbog udgivet af Industrie- und Handelskammer zu Lübeck, bringer en artikel »Zusammenarbeit im Norden« af generalsekretær *Frantz Wendt* ('23). Det er teksten til et foredrag, Frantz Wendt har holdt i fjor ved et møde i Europa Union i Kiel og ved de tysk-nordiske foreningers årsmøde i Köln. Foredraget har ligeledes været optrykt i Den vesttyske Forbundsdags tidsskrift »Das Parlament«.

Thomas Bredsdorff skriver i Politiken en meget smuk artikel i anledning af afdøde professor *Paul Diderichsens* ('23) lige udsendte, udvalgte videnskabelige afhandlinger, der giver et billede af nogle afgørende brydninger i humanistisk videnskab i det 20. århundrede. I Radioens »Kulturmagasinet« talte adjunkt Otto Glismann den 19. april om P. D.s sprogvitenskabelige afhandlinger.

Amanuensis, dr. phil. *Sven Bjørnholm* ('46) har fået orlov fra Københavns Universitet i 6 måneder fra den 1. maj for at kunne efterkomme en indbydelse til at arbejde ved Det internationale Atomforskningsinstitut i Dubna i Sovjetunionen.

Ved overrækkelsen af Sonningprisen til Sir Laurence Olivier i Københavns Universitets festsal den 3. maj blev der talt af professor, dr. phil. *F. J. Billeskov Jansen* ('26).

Pastor *Rudolf Münster* ('24) har på grund af sygdom måttet tage afsked som residerende kapellan ved Sct. Knuds Kirke, domkirken i Odense, samt ved Gråbrødre Klosters Hospitalskirke fra den 30. juni at regne; desuden har Rudolf Münster måttet frasige sig sine stillinger som lærer ved Odense Seminarium og Den jyske Idrætshøjskole i Vejle. Rudolf Münster bliver 60 år den 23. juni.

Maj 1966: Rådgivende ingeniør *Knud Sebested* ('35), Kuala Lumpur, er valgt til medlem af The Council of The Institution of Civil Engineers, London, for 1966, som repræsentant for Malaysia.

Maj 1966: Civilingeniør, lic. techn. *Ole Immanuel Frandsen* ('50) er genbeskikket som lektor i systemlære ved Danmark tekniske Højskole for perioden 1. april 1966—31. marts 1969.

Maj 1966: I »stud. jur.« anmelder universitetsmanuduktør, advokatfuldmægtig *Axel Kierkegaard* (II'52) den nye udgave af professor Illums Tingsret.

4.-5.-66: Skovrider *Sven Bang* ('26), Orupgård, der er eskadrillechef i Flyverhjemmeværnet og chef for Luftmeldecentral Nykøbing Falster, har fået tildelt Hjemmeværnets Fortjenstegn.

7.-5.-66: Forfatteren, professor dr. juris *Sven Clausens* ('11) digte fra 1931 er genoptrykt som spættebog. I en anmeldelse af Henrik Stangerup skrives: »Sven Clausen var jo en uforbedrelig rationalist, snusfornuftig, uden at være pedant. Hans foragt for det profetiske og søgte, for paradokset for paradoksets skyld, gjorde ham til en erklæret modstander af Kierkegaard; måske dennes mest begavede kritiker overhovedet«. Til slut skrives: »ingen dansk forfatter fra mellemkrigstiden fortjener i samme grad som Sven Clausen at blive genudgivet, spillet på ny, revurderet, opvurderet«.

7.-5.-66: Hofjægermester, godsejer *Erik Tillisch* ('44) gøt

forsøg med at indføre den amerikanske bisonokse på Knudshoved, under Rosenfeldt.

8.-5.-66: Kammerherre, amtmand *Knud Friis Jespersen* ('10) skriver en stort opsat artikel i Berlingske Tidende i anledning af Akademisk Skyttekorps' 100 års jubilæum.

9.-5.-66: Komponisten *Jan Mægaard* ('44) indleder i Radioen en række udsendelser om Max Reger.

9.-5.-66: Læge *Johannes Hulgaard* ('50), Århus, var igen med på Voigts hold, der har vundet danmarksmesterskabet i bridge for 10. gang. J. H. omtales som en af Europas bedste bridgespillere og deltager iøvrigt også i »bridgeolympiaden« i Holland i maj.

10.-5.-66: Universitetsadjunkt, mag. art. *Torben Monberg* ('48) fik megen anerkendelse for sin disputats om gudernes indflydelse på det sociale miljø på øen Bellona. T. M. blev fremhævet som en teoretisk brobygger mellem socialantropologien og sociologien. Efter at syv opponenter havde haft ordet, sluttede disputats-handlingen med professor Verner Goldschmidts udtalelse: »De er en forsker i rivende udvikling. Disputatsen er af meget høj kvalitet, og med stor forventning må vi se hen til fortsættelsen«.

Under overskriften »Pessimistlæge skriver bog i verdensklasse« anmeldes en doktordisputats af overlæge *Torben Iversen* ('41), amtssygehuset i Næstved. Opponenterne var enige om, at T. I.s bog ikke havde sin lige noget steds i verden, og professor Videbæk tilføjede: »Deres bog er en guldgrube af oplysninger om barnealderens leukæmi«.

14.-5.-66: På Studenterscenen spillede cand. jur. *Stig Hoffmeyer* ('58) faderens rolle i Jess Ørnsbo's avantgardistiske skuespil »Dværgen«.

14.-5.-66: I Radioens underholdningsafdelingens nye musikquizserie »Musik til 21« medvirkende kadet *Lennart Lesbly* ('62), der vandt 1200 kroner — og retten til at fortsætte i næste udsendelse.

Majør *Ebbe Flindt Geldorf* ('43) er pr. 1. juni 1966 stillet til rådighed for Hærkommandoens operationsafdeling og skal fra den 20. s. m. gennemgå det amerikanske generalstabskursus, Associate Command and General Staff Officer Course, på Fort Leavenworth, Kansas. E. F. G. har tidligere gennemgået det danske generalstabskursus.

EKSAMEN

Januar 1966: *Henrik Götzsche* ('56) har bestået lægevidenskabelig embedseksamen ved Københavns Universitet.

FORLOVELSER

Stud. med., frøken Vibeke Bang, datter af overlæge dr. med. Ole Bang, Randers, er den 13. april blevet forlovet med stud. jur. *Ole Brocks* ('59), søn af overkirurg, dr. med. *Harry Brocks* ('27), Frederiksberg.

Maj 1966: Frøken Anne Birgit Sibast er blevet forlovet med stud. med. *Niels Arne Ravn-Nielsen* ('65).

BRYLLUPPER

25.-2.-66: Frk. Bente Fischer-Nielsen, datter af skibsreder Robert Fischer-Nielsen, Charlottenlund, er i Durban viet til Technical Manager, civilingeniør *Hans H. Hvøne* ('45).

15.-3.-66: Frk. Kate Graver, datter af sognepræst, majør af reserven John Graver er viet til FN-observatør, kaptajn *Per Hvalkof* ('55).

Marts: Sygeplejerske Anne Bredahl, f. Bloch, har indgået ægteskab med læge *Niels Køster* ('54) søn af overkirurg *K. H. Køster* ('27).

April 1966: Korrespondent Jane Wilkinson er i St. Mary's Church, London, viet til civiløkonom *Finn Plenov* (M 50).

April 1966: Frøken Jette Varming, datter af overlæge T. V. Varming, er i Gentofte kirke viet til kaptajn ved Den kongelige Livgarde *Claus Christian Abnfeldt-Møllerup* ('55).

6.-5.-66: Frøken Helen W:son Johnson, datter af afdøde revisor Osborne W:son Johnson, Stockholm, vies i Hedvig Eleonora Kirke i Stockholm til distriktschef *Per Halberg* ('57).

Diplomkorrespondent, frøken Brita Saxén, Åbo, Finland, er blevet viet til cand. jur. *Hans Henrik Lesbly* ('58), søn af generalmajor *N. E. Lesbly* (M 25).

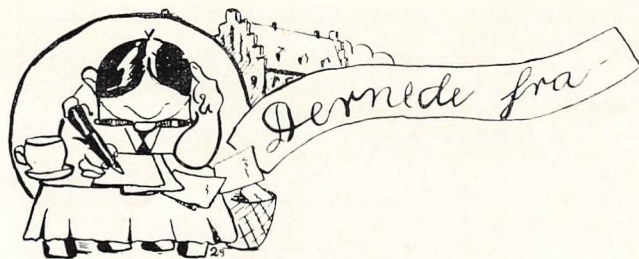
NYFØDTE

Februar: Fru Birgitte Harnung f. Thamsen, gift med amanuensis *Sven Harnung* ('58),

Marts: Fru Susanne Groth f. Schiøler, gift med læge *Anders Groth* ('53),

Fru Esther Hage f. Mau, gift med stud. silv. *Jens Hage* ('57),
Fru Lise Rasmussen f. Raff, gift med seminarieadjunkt *Sten Rasmussen* ('54), Holbæk, har alle fået hver en søn.

(fortsættes side 55)

Mange af »Herlovianeren«s læsere vil nikke genkendende til ovenstående Mogens Andreassen ('29)-tegning, med hvilken vi byder Herlovianerne af idag velkommen i bladets spalter. Også redaktionen håber på, at »dernede fra« fremtidig må blive en fast bestanddel af »Herlovianeren«, og at elevrådet (hvorfor hedder det ikke dipelrådet?) vil bistå os med at udpege en eller flere afløser, når de nuværende — beskedent anonyme — skribenter om et årstid bliver studenter. Vi vil i øvrigt gerne pege på den mulighed, som også ex-diple gennem skolebladet FORUM OMNIBUS har fået for at skaffe sig viden om, hvad der optager diplene på skolen; det nye blad har bl. a. foretaget en gallup-undersøgelse af diplenes spisevaner — selv moderne indstillede unge mennesker kan jo ikke ernære sig udelukkende af kultur, heldigvis. Et årsabonnement kan erhverves for en tier — i annoncen side 34 man ser hvordan.

For fremtiden håber vi at kunne bringe en spalte »dernede fra«, i hvilken vi vil berette om aktuelle ting fra Herlufsholm.

Vi — d.v.s. et par II g'ere.

Blot inden for det sidste år er der sket en rivende udvikling på flere felter. F. eks. på det »kulturelle«. Der har været et utal af koncerter af alle stilarter — meget jazz, folkesang, pop og også klassisk. Alle — undtagen de klassiske! — arrangeret af eleverne selv. Disse koncerter som eleverne selv har taget initiativet til, er også blevet flittigt besøgt af gymnasiaster fra Næstved, Sorø og enkelte fra Haslev, hvilket har bidraget til at få det til at løbe rundt økonomisk. Den kunstneriske standard har været høj ved disse koncerter, så gode jazzgrupper som Alex Riel's trio og »the contemporary jazzquartet« har spillet på festsalen. Af folkesangere har Cy, Maia & Robert, som er Danmarks bedste på det felt, gæstet skolen — unægtelig noget uvante omgivelser for dem.

To andre energiske II g'ere lavede sidste efterår en filmklub, som har vist mange udmærkede film, dele af Brunel's og Dreyer's produktion bl. a.

Der er også blevet oprettet en skakklub, som har fremmet interessen for spillet meget, bl. a. ved at holde kurser hver tirsdag eftermiddag.

I klasseværelserne har der været en udstilling af fotografen K. Helmer-Petersen, som velvilligt og gratis udlånte sine billeder. Disse billeder har været sat op på store hvide plader, som er fremstillet af elever og skolens tømrer i fællesskab for skolens regning. Det er meningen, at disse plader skal bruges til udstillinger i fremtiden, f. eks. andre fotografer og malere. I øjeblikket er der ophængt nogle billeder taget af diple til en konkurrence om de bedste billeder fra jubilæet og billeder, som kan bruges til postkort fra skolen. Antallet og kvaliteten af disse billeder har været ringe, til skuffelse for forstanderen, som havde udlovet præmier. Det skyldes sikkert dels, at arrangementet var det første af sin art, dels, at det snart er et år siden jubilæet.

Maleren Svend Daugaard-Petersen har lovet at ville udstille sine billeder, sandsynligvis til efteråret.

Det har sikkert stimuleret interessen for disse udstillinger, at der har været et par foredrag netop om mo-

derne billedkunst, både som maler- og billeddigterkunst. Førstnævnte ved hr. Grandjean (en storebror til en nuværende dipel), det andet ved kunstneren Vagn Steen. Og i nær fremtid kommer der dels et foredrag om portrætkunst, og dels deltager skolen i et interessant eksperiment — »telefonforedrag«. D. v. s., at en gruppe elever på 5-6 skoler, deriblandt os, samles om en »højtalende telefon« og lytter til professor Rikard Mortensens foredrag om moderne kunst. Dette er kommet i stand med KTAS' medvirken, og måske bliver der bagefter lejlighed til diskussion også pr. telefon.

Jo, jo, diplenes slumrende kunstneriske talenter må da vågne nu. Udfoldelsesmuligheder har den begavede dipel i FORUM OMNIBUS (skolebladet), som har udkrevet en storslået digterkonkurrence med en overdådig poetmiddag på HOTEL VINHUSET som førstepræmie! Og så kan han endda tage sin muse med!

EHP&PR

Husk Herlovianerfrokosterne

den første tirsdag i hver måned kl. 12 på Grand Café, Kgs. Nytorv.

Ny læserservice:

STUDENTERJUBILÆER

Det er en ofte gentaget sandhed, at »Herlovianeren« skal være et bindeled mellem gamle diple, og redaktionens læserservice-departement har derfor med glæde besluttet at realisere lektor *Borelli-Møllers* gode idé om også at give plads for kortfattede meddelelser om studenterjubilæer. Vi beklager den sene fremkomst af denne notits; for at vi i 1967 kan bringe de nødvendige oplysninger i god tid — d.v.s. i marts-nummeret — beder vi allerede nu initiativtagerne fra årgangene '17, '27 og '42 om at sætte sig i forbindelse med redaktørerne senest ved Trolledagstide.

Om dette års studenterjubilæer kan gives følgende orientering:

Årgang '16:

Henvendelse til *Børge Dan* ('16), Wienerbyen 8, Virum. Telf. (01) 84 62 90.

Årgang '26:

Henvendelse til læge *Olaf Boserup Kinstern* ('26), Pileallé 19 B, Kbh. F. Telf. VE 12 37.

Årgang '41:

fejrer jubilæet i tre omgange, nemlig ved

- en festmiddag med damer lørdag den 8. juni 1966 kl. 1830 hos *Viggo Lewinsky* ('41), Ågården, Kappelskov pr. Harløse. Tilmelding sker ved *omgående* indbetaling af kr. 100 pr. par til postkonto 3 86 23: Lewinsky, Hillerød, hos hvem nærmere oplysning kan fås på telf. (03) 26 00 68.
- en middag uden damer på hotel Vinhuset fredag den 26. august 1966 kl. 1830,
- en frokost på Herlufsholm med Skolen som vært, lørdag den 27. august. Separat tilmelding til de under b. og c. nævnte arrangementer kan ske til *Bent Mørkeberg*, ('41), Fredskovhellet 24, Hillerød.

VI HILSER PÅ

STUDENTERHOLDET 1965

Bageste række: K. Leschly, S. Meedom, Fl. Lerche, K. Orland, Skovgaard-Petersen, E. Svarre, L. Malver, P. Sommerfeldt, V. Pedersen, E. Sveinbjørnsson, K. P. Muus. — Midterste række: H. Bencke, B. Ebbensgaard Andersen, St. Fischer, E. Wandel-Petersen, P. Göthe, P. Würdler Hansen, T. Lassen, N. A. Ravn-Nielsen. Forreste række: S.-J. Heineke, H. Muusfeldt, N. Krüger, H. Jepsen, N.-E. Ceplitis, M. Rasmussen, L. v. Haffner, S. Hempel.

PERSONALIA (fortsat fra side 53)

April: Arkitekt *Tobias Ritzau* ('26) — fader til *Tue Ritzau* ('50) og *Troels Ritzau* (III'47) — er blevet fader til endnu en søn.

RUNDE FØDSELSDAGE

14.-3.-66: Kontorchef i Socialministeriet *Erling Arntzen* ('34), 50 år.

28.-3.-66: Kammerherre, hofjægermester *Kristian Frederik greve Knuth* (I '99), Lilliendal, 80 år.

1.-4.-66: Grosserer *Fritz Neve* (M 31), Rungsted Kyst, 50 år.

15.-4.-66: *Bent greve Ablefeldt-Laurvig* ('14), New York, 70 år.

22.-4.-66: Overlæge *Arne Barfred* (M21), Viborg, 60 år.

30.-4.-66: Civilingeniør *Knud Stellfeld Hansen* ('13), 70 år.

DØDE

25.-3.-66: Underdirektør, civilingeniør i Frederiksberg kommune *Erik Esmark* ('31).

ÅRSSKRIFTET FOR 1966

Herlufsholms 1966-årsskrift, der udkom den 20. maj, indeholder — foruden de sædvanlige oplysninger om hørere, dipole og undervisning m. m. — et fyldigt, illustreret referat af 400-års jubilæet den 23. maj i fjor, herunder gengivelse af de mange taler, der blev holdt i dagens løb.

Årsskriftet kan, så længe oplaget rækkes, rekvireres ved indbetaling af 10 kr. til postkonto 4 13 70: Herlufsholm Skole pr. Næstved.

SORANSK FIK-FAK-SEJR FOR ANDET ÅR I TRÆK

Soraneren Hagemann besejrede påny soraneren Boserup

BANKOV'S PLADS, KR. HIMMELFARTSDAG

Fra vor udsendte korrespondent

I et til formålet afpasset lunt, men ikke for varmt vejr er Foreningen '29s årlige fik-fak-batøk turnering — den 23. i rækken — idag blevet afviklet i Charlottenlund Skov. Antallet af deltagere var 20, hvortil dog kom et betydeligt antal tilskuere, der bidrog til at oppiske den sædvanlige, fornøjelige stemning — og til at nedsvælge de forfriskninger, som baneledelsen falbød til sportpriser. Blandt de velvilligt interesserede non-kombattanter sås Herlovianersamfundets formand, *Fl. Tolstrup* ('24) og lektor *Borelli-Møller*.

Efter at deltagerne havde overstået det vanskelige arbejde med tildannelse af de fremlagte råmaterialer til fæppe, foretoges ved *Sandstrygeren, Bruun Hansens* ('29) foranstaltning inddeling i fire grupper.

I den følgende times tid hørtes ikke ret meget andet end lyden af fæppenes slag mod hverandre, og først efter seje kampe kunne deherrer *Perch-Nielsen* (R'21-Sorø), *Boserup* (IV'26), *Schaumburg-Müller* ('29) og *Hagemann* ('60-Sorø) udpeges som rundevindere.

Med tilbageholdt åndedræt fulgte forsamlingen herefter den afsluttende dyst. Som ventet blev det mellem *Boserup* og *Hagemann*, at de afgørende slag skulle slås. Trods en betydelig slagstyrke, en *tjørnefæp* og en helt usædvanlig teknik måtte *Hagemann* give alt, hvad han havde i sig, før han endelig kunne besejre *soraneren Boserup* (R'27-Sorø) for andet år i træk.

Ved den påfølgende frokost i restaurant »Ved Stalden« indledte *Damgaard* ('34) — siden 1945 fraktionens løbende plebs udenfor snorene — med at overbringe en hilsen fra den beklageligvis fraværende overdommer, *Helge Palm Præst* ('29).

Fraktionens *direktør, Stubbe-Teglbjærg* ('23-Sorø) fik herefter ordet og meddelte, at direktionen efter lange overvejelser havde besluttet at udpege *Ammentorp* ('41) og *P. Hilbert* (R'50-Sorø) til at overtage baneledelsen og sandstrygeriet, idet *Bruun Hansen* og *Schaumburg-Müller* allerede nu har tilkendegivet, at de agter at trække sig tilbage, når 25 års jubilæet er afviklet i 1968.

På *Hilberts* og egne vegne takkede *Ammentorp* — dybt rørt — for det ærefulde hverv. Han ville benytte de kommende år til at forberede en revision af bestemmelserne,

men kunne allerede nu stille i udsigt, at der fra 1969 ville blive indført klubdragter.

Lut ('34) overbragte forsamlingens hyldest til den nuværende *baneledelse (Schaumburg-Müller)* og — ikke mindst — til *Schaumburg-Müllers far*, uden hvis energiske arbejde det ikke ville have været muligt at gennemføre de 23 turneringer. *Lut*, der også er lovsigemand for Foreningen '29s fik-fak-fraktion A/S, tilsagde den kommende ledelse sin fulde støtte, dog mod et passende vederlag.

Under de forsamledes akklamation foretog *Sandstrygeren* herefter uddelingen af præmier til rundevindere, medens *Baneledelsen* hylkede årets pave, *Hagemann*, hvem han overdrog æresfæppen (til ejendom) og den næsten sølverne pokal (med pligt til at lade sit navn ingravere i samme).

Rønne-Lotz ('54) takkede fraktionen, men beklagede, at man atter i år havde måttet savne fraktionssymbolet — tuknane i bur — på *Sandstrygersletten*.

Den traditionelle auktion blev foretaget af *Damgaard*; salget af et antal af de »op-art slips, der blev anvendt på *Herlufsholm*, inden den blev »dagskole«, indbragte 157 kroner til delvis dækning af aktieselskabets underskud.

I fortsættelse af den uafsluttede diskussion på generalforsamlingen om høreres adgang til at bære herlovianerslips overrakte *Sandstrygeren* et sådant til lektor *Borelli-Møller*, og *Ammentorp* udtalte — med forsamlingens kraftige tilslutning —, at om nogen skulle være berettiget til at bære slipset, måtte det være de mennesker, der har gjort os til herlovianere. Lektor *Borelli-Møller* takkede for hædersbevisningen, som han — stærkt provokeret — iførte sig.

Direktørens ekstrapremie — *Briand de Crèvecoeurs* bog om *Herluf Trolle* — blev i år uddelt til *Rønne-Lotz*.

Efter *Luts* anmodning blev *Jepsen* ('65), *Krøger* ('65) og *Sveinbjørnsson* ('65) ved frokostens slutning — in absentia — af *Baneledelsen* udnævnt til løbende plebs uden- og indenfor snorene.

Efter frokosten afvikledes den ikke-præmiegivende del af turneringen på *Bankov's plads* — og rygter vil vide, at dagen som sædvanlig fandt sin afslutning i en kendt forlystelsespark i *Klampenborg*.

p.s.: Af hensyn til dem, der planlægger på langt sigt, kan det oplyses, at fraktionens 24. turnering — uden hensyn til vejret — finder sted *Kristi Himmelfartsdag*, torsdag den 4. juni 1967 kl. 1000.

Værelse i København

søges 1. september til studerende HERLOVIANER af den kommende årgang ('66). Henvendelse til lektor *V. Borelli-Møller*, Madvigs Allé 61, København V. Tlf. VEster 3347.

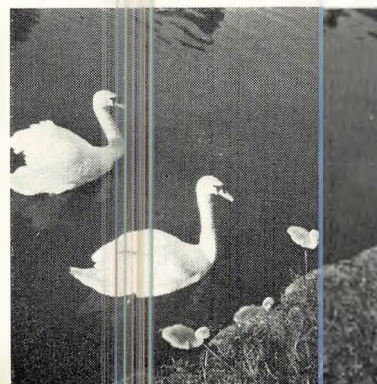
...Sidste nyt dernedefra

Atter svællinger

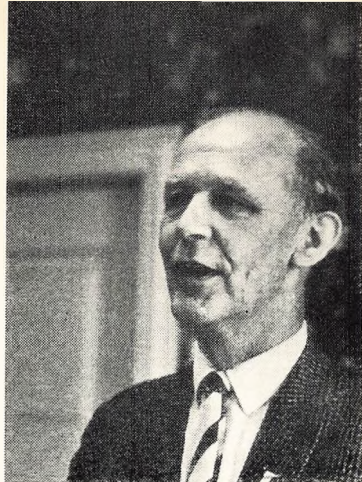
i Stark

(se iøvrigt *Forum*)

Omnibus nr. 9/1965-66)

Fik-fak-dagen
19. maj 1965
i billeder

Øverst t.v.: Direktøren udpeger fraktionens kommende ledelse.

Øverst th.: Baneledelsen demonstrerer sin krumtæp for Cruse ('22), Tolstrup og Borelli-Møller.

I midten: Sandstrygeren dirigerer den afsluttende dyst, medens Feldthusen (IV'38) interesseret ser til.

Nederst tv.: Ammentorp forudsiger dybtgående revisioner af fraktionens love.

Nederst th.: Hagemanns fantastiske venstre håndsteknik med dobbelt skrue.

DEL FOL

(IV '23)

KNUD LINDBERG

Statsaut. Elektro-Installatør

FABRIK FOR KVIKSØLVAFBRYDERE OG NEONANLÆG
GLASBLÆSERI

**L Y S
KRAFT
VARME**

TELEFON GOTHÅB *4617 — MARIENDALSVEJ 24 - KØBENHAVN F.

Østsjællands Folkeblad's
Bogtrykkeri A/s

Telf. Køge 701

LEKTOR JUEL MØLLERS HILSEN TIL ÅRGANG '65 - OG TAK TIL ALLE GAMLE DIPLE

*Som bebudet i »Herlovianeren« nr. 2/1966 bringer vi i dette nummer 2. halvdel af lektor
Sv. Juel Møllers tale på Hotel Richmond ved årets Trollefest*

Så står jeg over for årets studenter. For en rundelig snes år siden formede jeg, hvad jeg nu vil sige, som en hilsen til et af studenterholdene — af forskellige grunde ikke færdiggjort. Men nu bringer jeg russerne det, og alle gamle diple, med tak for alvorsstunder og muntre timer, for oplagthed og åbenhed — for inspiration:

»De gamle tider ere længst forsvundne,
da bardens harpe lød til skjoldeklang,
da han begejstred helte ved sin sang
og trøstede med den de overvundne.«
Således sang han. Tider er vel rundne.
Men vi vil mindes *ham* endnu en gang,
hvis digterord har ildnet os og trøstet os
og både har beroliget og rystet os.

Han talte skønt, for han var digteren,
der gyder ordets nektar i din skål.
Han taler sandt, han er forpligteren,
tilskynderen, der peger mod et mål.
Han håner skulkeren og svigteren
og stempler tomme ord som æselskrål.
Han lagde aldrig hånden mat i skødet,
når det gjaldt målet: ånden førend kødet.

Hans navn? Ja, han behøver ej reklamen,
som navnet giver, hvorfor uden frygt
jeg kunne tie. Dog, jeg siger trygt,
det såre kendte digternavn er — ja men
kun den elev, der selv med flid har søgt
i kilderne, fortjener sin eksamen!
Så nævn mig da hans navn, hvem her jeg hylder:
ja, rigtigt, gamle Frederik Paludan-Müller.

Hvorfor jeg netop ønsker, denne mand
skal mindes her, vil siden vi betragte.
Blot dette nu: ret ofte er det sagte
af mindre vægt end det, der anes kan
bag ordet, ånden bag ved det eksakte.
Det er personen, som gør talen sand.
Og nu til sagen, ikke mere henstand,
men straks i gang med selve sagens genstand.

Jeg tar som han et stof af hverdagssnit,
hvis farver spiller i det nationale,
»thi helten, dansk i sind og skind og tale,
skal sig i hverdagslivet røre frit.«
Han ved en hel del om det ideale,
men er dog uromantisk, kynisk tit,
hans teori er: prøv alt, vælg det bedste.
Det første gør han, sjældnere det næste.

I tolv à tretten år har han slidt bænke
med det, som ret nok kaldes agterspejl.
Han lærte — muligvis — at læse, tænke,
skandere vers og undgå kommaføj,
og bundet kun af skoletugtens lænke
hans lille skude satte sejl på sejl,
til nu den stævner frem med sprøjt om sprydet
og masten med et uglebanner prydet.

Kundskab er magt. Det gælder for studenter
som for enhver. Mer nu end før måske.
At sikker viden giver sikre renter,
det lærer selv en skoledreng at se,
og det er så banalt, at man jo venter,
tilhørerne vil gi sig til at le.
— Men hvordan er det, Sokrates, hin græker,
der vidste, at han intet vidste, præker?

Ja, tingen er, om vi med al vor viden
om tid og rum og alt, hvad der er til,
hvad nu sker og er sket for længe siden,
og livets kræfters store sammenspil
— om vi, der ofte mægter det, vi vil,
fordi vor kundskab ikke er så liden
— vi, som kan fransk og reguladetri —
om vi har noget, vi kan ha det i!

Bogstaven, siger skriften, slår ihjel.
Man dræber sjæle med realiteter.
Hver dygtig Poul og hver en kløgtig Peter
kan måle dit, beregne dat — javel,
men ånden har en anden slags tabel,
den måler ej med nogen jordisk meter
som Per og Poul — hvem vi i mangt må rose,
men som nok mener, ånd er kun en gløse.

Vel, spørger man, hvad er da åndens væsen?
En slags essens, en duft, måske en smag?
Men nej, den fanges ikke ind med næsen,
ej heller blot ved støt og flittig læsen.
Den gror i stilhed, vokser dag for dag
hos læg og lærd, i hver en stand og fag
— en langsomt modnet frugt af sjæl og hjerne:
et menneskes guddommelige kerne.

Dog, I skal vide straks, ånd kræver valg,
forlanger *ja*, hvis ej den skal fordrives,
og den kan hverken lånes eller gives,
den købes kun. Og prisen for dens salg
det er jer selv. Endda vil den kun trives
ved daglig kamp — den kræver sværd af balg.
Men liv i ånd er menneskets bestemmelse,
og den, der svigter, får kun ve og væmmelse.

— — — Tilbage til min digter: Kære næste,
han var en mand, som vel tog sit parti,
som prøved alt, men valgte så det bedste.
Det gav ham adel, gjorde sjælen fri.
Og netop hans værk er så godt at gæste,
fordi hin guddomsgnist er gemt deri.
Baron, geheimråd, ridderkors og bånd
er skal og avner. Kernen hedder ånd.

Det er en liflig tanke: åndens sejr.
Men alle livets gode, rige ting,
hver klode, som i verdensrummet drejer,
og hvert atom i jordens vide ring
er åndens frugt, og ting vi alle ejer,
så længe vi går levende omkring.
Ja, livets rigdom møder os miskundeligt,
og de, der søger den, har altid rundeligt.

Her ligger da problemet for enhver:
at finde just den rette livs-kadence,
så ikke tingene, der er så nær,
skal friste med tilfældig lykke-chance
og få os lokket ud af den balance,
hvor ånd er tyngdepunkt og det, som bær.
Vort liv er både klippekyst og brænding.
Fuldmodent liv er selve denne spænding.

Ja, liv er ikke noget Enten-Eller,
men Både-Og. Det bliver kun til gavn
og til bedrift, som vejer og som tæller,
når du forlader kystens trygge havn.
Sæt sejlet, ud til søs, før dagen hælder,
lev livets rigdom, men i åndens navn,
bring den til stormblæst ø og stille bugter,
da skal din gerning avle åndens frugter.

Thi hvis dit uglebanner bær det bud
til verdens kyster, nære eller fjerne,
at den, som søger kerne, finder kerne,
og den, som finder kerne, finder Gud,
da tændes midt i mørke håbets stjerne,
da sætter gamle grene nye skud,
da er du blevet, hvad din skaber ville,
født af hans tanke: ikke kar, men kilde.

I henhold til § 10, stk. 3, 2. pkt., i Herlovianersamfundets love afholdes der

tirsdag den 5. juli 1966 kl. 1158
ekstraordinær generalforsamling
i Grand Café's selskabslokaler,
Kgs. Nytorv, København

Dagsorden:

Anden behandling af det af bestyrelsen fremsatte og af den ordinære generalforsamling den 23. marts 1966 vedtagne forslag om ændring af lovenes § 4.

Det på den ordinære generalforsamling vedtagne forslag har følgende ordlyd:

»I Herlovianersamfundets love, således som disse er ændret senest ved generalforsamlingen den 11. september 1958, foretages følgende ændringer

1. § 4, stk. 1, affattes således: »Medlemsbidraget for de 8 yngste årgange udgør mindst kr. 10,00 og højst kr. 15,00 årligt og for alle øvrige medlemmer mindst kr. 20,00 og højst kr. 30,00 årligt, eller mindst kr. 500,00 én gang for alle«.

2. § 4, stk. 4, affattes således: »Bestyrelsen kan, når særlige omstændigheder foreligger, dispensere fra foranstående bestemmelser.«

Efter generalforsamlingen: ordinær tirsdagsfrokost kl. 1200.

Redaktion:

Ernst Schaumburg-Müller ('29) (ansvarshavende), Tårnbæk Strandvej 113, Klampenborg. Telf. Bellevue 780.
Lennart Konow ('54), Bredesvinget 11, Virum. Telf. 85 25 40. Kl. 0830-1630: Tria 6545.

Bladets ekspedition:

Jørgen Damgaard ('34), Købmagergade 55, København K. Telf. Central 1830.

Tryk:

Dagbladets Bogtrykkeri A/S, Køge.

Afleveret til postvæsenet den 3. juni